

Vyāptipāñcakam
व्याप्तिपञ्चकम् ।

शिरोमणिटीका + माथुरीटीका + जागदीशीटीका +
गादाधरीटीका - समलङ्घनतम् ।

— — — — —

Gopinagrohita

प्रस्तुतकृतपतिना

वि, ए, उपाधिधारिणा

श्रीजीवानन्द विद्यासागरभट्टाचार्यणा

सङ्खित-फक्तिकासमुद्भासितम् ।

तेनैव बन्धुतं प्रकाशितम् ।

Ed. Sri Trivānanda

Vidyāsāgara

बन्धुवमंस्करणम् ।

Bhattacharyya

3rd edition

कलिकातानगर्थाम्

गोवर्हनयन्ते

सुद्रितम् ।

₹ १५०/-

Calcutta

Gorakhnath

Prem

1907

Library IIAS, Shimla

00023863

প্রকাশক—শ্রীজীবনন্দ বিদ্যাসাগর বি, এ,
২ নং রমানাথ মজুমদারের স্ট্রিট, কলিকাতা।

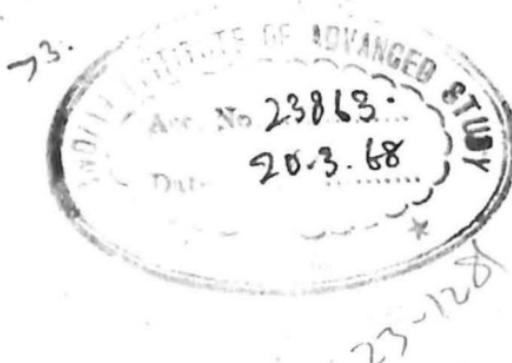
প্রিন্টার—শ্রীগোবৰ্ধন পান,

৪৩ নং কটন স্ট্রিট, কলিকাতা।

S

181.43

B469 V

नम्बर १०

~~Engines इंजिन - लक्षणी कृष्णा -
बुद्धिवार.~~

अथ व्याप्तिपञ्चकम् ।

ननु अनुमितिहेतुव्याप्तिज्ञाने का व्याप्तिः ?
 न तावद्वयभिचरितत्वं, तद्वि न साध्याभाव-
 वद्वृत्तित्वम्, साध्यवज्ञिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वं,
 साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावासामानाधिक-
 रश्यं, सकलसाध्याभाववज्ञिष्ठाभावप्रतियोगित्वं,
 साध्यवद्व्यावृत्तित्वं वा केवलान्वयिनि अभावात् ।
 इति श्रीमहाङ्गेशोपाध्यायविरचिते तत्त्वचिन्तामणी अनुमानखण्डे
 व्याप्तिवादे व्याप्तिपञ्चकम् ।

समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूत-
 व्याप्तिग्रहोपायप्रतिपादननिहानं व्याप्तिस्त्रूप-
 निरूपणम् आरभते ननु इत्यादिना । साध्या-
 भाववद्वृत्तित्वस्थाव्याप्यद्वृत्तिसाध्यकसङ्केतावव्याप्ति-
 माशङ्काह साध्यवज्ञिन्नेति । साध्यवज्ञिन्ने यः
 साध्याभावस्तद्वृत्तित्वमर्थः कर्मादौ संयोगाद्य-
 भावस्य भिन्नत्वे मानाभावादाह साध्यवद्विति ।
 हेतोः साध्यवत्पञ्चभिन्नदृष्टान्तवृत्तित्वेन अव्याप्तेराह
 सकलेति । सकल्यं साध्याभाववति साध्ये च

बोध्यम्, साध्याभावो वा साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यस्तेन विपक्षैकदेशनिष्ठाभावप्रतियोगिनि व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः न वा नानाव्यक्तिसाध्यकसङ्गेतावव्याप्तिः अव्याप्यहत्तिसाध्यकव्याप्यहत्तिसङ्गेतावव्याप्तेर्व्यभिचारिणि चाव्याप्यहत्तावतिव्याप्तेर्वारणाय अभावद्ये प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं बोध्यं हेत्वभावोऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणः तत्प्रतियोगित्वम् हेतुतावच्छेदकरूपेण बोध्यं तेन द्रव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टसत्तादौ नाव्याप्तिः न वा विशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभावप्रतियोगिनि सत्तादौ अतिप्रसङ्गः यत एकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निर्धूमतूदिव्याप्ये तत्त्वेन साध्ये निर्वक्षितूदौ चाव्याप्तिस्तव हेतुभावस्य वङ्गादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावत्तित्वादत आह साध्यवदिति । अत अन्योन्याभावस्य साध्यवत्तावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यम् न हि भवति नीलो घटो घटादन्य इति ।

इति श्रीरघुनाथशिरोमणिकाता व्यासिपञ्चकव्याख्या समाप्ता ।

अथ श्रीमथरानाथकृतं व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् ।

‘अनुमानप्रामाण्य’ निरूप्य व्याप्तिस्खरूपनिरूपणमारभते, ‘ननु इत्यादिना’ “अनुमितिहेतु” इत्यस्य अनुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमितिहेतु इत्यर्थः, “व्यासिज्ञान” इत्यत्र च विषयत्वं सप्तम्यर्थः; तथा चानुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमितिहेतुव्यासिज्ञानविषयोभूता व्यासिः का इत्यर्थः, अनुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमितिहेतुत्वित्यनेन व्याप्तेरनुमानप्रामाण्योपपादकत्वकथनादनुमानप्रामाण्यनिरूपणानन्तरं व्याप्तिनिरूपणे उपोद्धात एव सङ्गतिः सूचिता । उपपादकत्वञ्च अत्र ज्ञापकत्वम् ।

केचिच्च अनुमितिपदम् अनुमितिनिष्ठेतरभेदानुमितिपरम्, तथा चानुमितिनिष्ठेतरभेदानुमितौ यो हेतुः प्रागुक्तव्यासि-
प्रकारकपत्तधर्मताज्ञानजन्यत्वरूपः, तष्टकं यद्वासिज्ञानं तदंशे
विशेषणीभूता व्यासिः का इत्यर्थः, षट्कत्वार्थकसप्तम्या तत्-
पुरुषसमासात् तथा च प्रागुक्तानुमितिलक्षणोपोद्धात एव सङ्गतिः
अनेन सूचिता इत्याहुः ।

‘न तावदिति’ । ‘तावत्’ वाक्यालङ्घारे, ‘अव्यभिचरि-
तत्वपदप्रतिपाद्यं, तत्र हेतुमाह, ‘तज्जीत्यादि’ ‘हि’ यस्मात्,
‘तत्’ अव्यभिचरितत्वपदप्रतिपाद्यम्, ‘निति’, सर्वस्मिन्नेव लक्षणे
सम्बन्धते, तथा च व्याप्तिर्यतः साध्याभाववदवृत्तित्वादिरूपा-
व्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यस्वरूपा न, अतोऽव्यभिचरितत्वशब्द-
प्रतिपाद्यस्वरूपा न इत्यर्थः पर्यवसितः, विशेषाभावकूटस्य
सामान्याभावहेतुता च प्रसिद्धा एवेति, अतः एतत्रज्ज्वलोपादानं
न निरर्थकम् । साध्याभाववदवृत्तित्वमिति, ‘वृत्तम्’ वृत्तिः,
भावे निष्ठाप्रत्ययात्, वृत्तस्याभावः ‘अवृत्तम्’ वृत्त्यभाव इति
यावत्, साध्याभाववतोऽवृत्तं ‘साध्याभाववदवृत्तम्’ साध्याभाव-
वदवृत्त्यभाव इति यावत्, तद्यतास्ति स साध्याभाववदवृत्ते

मत्वर्थीयेनप्रत्ययात्, तस्य भावः ‘साध्याभाववद्वृत्तित्वम्’ तथा च साध्याभाववद्वृत्यभाववत्वमिति फलितमिति प्राज्ञः । तदसत् न कर्मधारयात्मत्वर्थीयो बहुब्रीहिश्चेदर्थप्रतिपत्तिकर इत्यनुशासनविरोधात् तत्र कर्मधारयपदस्य बहुब्रीहीतरसमासपरत्वात्, तच्च अगुणवस्त्रमिति साधर्म्यव्याख्यानावसरे गुणप्रकाशरहस्ये तद्वैधितिरहस्ये च स्फुटम् । अव्ययीभावसमासोन्नरपदार्थेन समं तत्समासानिविष्टपदार्थान्तरान्वयस्याव्युत्पत्तत्वात् यथा भूतलोपकुर्भं भूतलोपकुर्भमित्यादौ भूतलवृत्तिपट-समीपतदत्यन्ताभावयोः अप्रतीतेः । एतेन वृत्तेरभावोऽवृत्तौत्यव्ययीभावानन्तरं साध्याभाववतोऽवृत्तिः यवेति बहुब्रीहिरित्यपि प्रत्युक्तं वृत्तौ साध्याभाववतोऽनन्वयापत्तेः । अव्ययीभावसमासस्याव्ययतया तेन समं समासान्तरासम्भवाच्च, नजुपाध्यादिरूपाव्ययविशेषाणामेव समस्यमानत्वेन परिगणितत्वात् । वसुतसु साध्याभाववतो न हृत्तिः यद्व इति त्रिपदव्यधिकरणबहुब्रीह्युत्तरं त्वप्रत्ययः । साध्याभाववत इत्यत्र निरूपितत्वं षष्ठ्यर्थः, अन्वयशास्य वृत्तौ, तथा च साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्यभाववस्त्रम् अव्यभिचरितत्वमिति फलितम् । न च व्यधिकरणबहुब्रीहिः सर्वत्र असाधुरिति वाच्यम् ? अयं हेतुः साध्याभाववद्वृत्तिरित्यादौ व्यधिकरणबहुब्रीहिं विना गत्यन्तराभावेन अत्रापि व्यधिकरणबहुब्रीहेः साधुत्वात् । साध्याभावाधिकरणवृत्यभावश्च ताटशवृत्तिसामान्याभावो बोध्यः । तेन धूमवान् वङ्गेरित्यादौ धूमाभाववज्जलज्जदादिवृत्यभावस्य धूमाभाववद्वृत्तित्वजलत्वोभयत्वावच्छिक्षाभावस्य च वङ्गौ सत्त्वेऽपि न अतिव्यासिः । साध्याभाववद्वृत्तिय हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वियच्छीया, तेन वङ्गाभाववति धूमाभावस्य च जलज्जदादौ च समवायेन कालिकविशेषणतादिना च धूमस्य वृत्तावपि न चतिः ।

साध्याभावस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रतियोगिताको बोधः । तेन वज्ञिमान् धूमादित्यादौ
समवायादिसम्बन्धेन वज्ञिसामान्याभाववति संयोगसम्बन्धेन,
तत्तद्वज्ञित्ववज्ञिजलोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभाववति च पर्वतादौ
संयोगेन धूमस्य वृत्तावपि न चतिः । ननु तथापि गुणत्वान्
ज्ञानत्वात् सत्त्वावान् जातेरित्यादौ विषयित्वाव्याप्तत्वादि-
सम्बन्धेन तादृशसाध्याभाववति ज्ञानादौ ज्ञानत्वजात्यादेवर्त्त-
मानत्वात् अव्याप्तिः । न च साध्याभावाधिकरणत्वम् अभा-
वीयविशेषणताविशेषसम्बन्धेन विवक्षितमिति वाच्यम् ? तथा
सति घटत्वात्यन्ताभाववान् घटान्योऽन्याभाववान् वा पटत्वादि-
त्यादौ साध्याभावस्य घटत्वादेविशेषणताविशेषसम्बन्धेनाधिकर-
णस्य अप्रसिद्धां व्याप्तेरिति चेत् ? न, साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धावच्छिन्नस्य अत्यन्ताभावान्योऽन्याभावयोरत्यन्ताभावस्य
सप्तमपदार्थस्तरूपत्वात् अत्यन्ताभावान्योऽन्याभावयोरत्यन्ता-
भावस्य प्रतियोग्यादिस्तरूपत्वनये तु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धाव-
च्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववृत्तिसाध्य-
सामान्योयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वं
वक्तव्यम् । वृत्त्यन्तं प्रतियोगिताविशेषणं, तादृशसम्बन्धस्त्र वज्ञि-
मान् धूमादित्यादिभावसाध्यकस्थले विशेषणताविशेष एव, घट-
त्वाभाववान् पटत्वादित्याद्यभावसाध्यकस्थले तु समवायादिरेव ।
समवायविषयित्वादिसम्बन्धेन प्रमेयादिसाध्यके ज्ञानत्वादिहेतौ
साध्यतावच्छेदकसमवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाद्यभावस्य का-
लिकादिसम्बन्धेन योऽभावः सोऽपि प्रमेयतया साध्यान्तर्गतस्तदीय-
प्रतियोगितावच्छेदककालिकाटिसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणं
ज्ञानत्वादेवृत्तेरव्याप्तिदारणाय सामान्यपदोपादानम् । साध्य-
सामान्योयत्वज्ञ यावत् साध्यनिरूपितत्वं स्वानिरूपकसाध्यक-

भिन्नत्वमिति यावत् । अस्यैकोक्तिमात्रतया गौरवस्थादीप्रत्यात् अनुमिति कारणतावच्छे दके च भावसाध्यकस्यले अभावीयविशेषणताविशेषेण साध्याभावाधिकरणत्वम् अभावसाध्यकस्यले च यथायथं समवायादिसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वमुपादेयं, साध्यमेदेन कार्यकारणभावमेदात् । न च तथापि घटात्योन्याभाववान् पटलादित्यलात्योन्याभावसाध्यकस्यले घटत्वादिरूपे साध्याभावे न साध्यप्रतियोगित्वं, न वा समवायादिसम्बन्धस्तदवच्छे दकः तादात्मप्रत्यैव तदवच्छे दकत्वादित्यव्यासिस्तदवस्थेति वाच्यम् । अत्यत्ताभावाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वेन घटमेदस्य घटमेदात्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावरूपतया घटमेदात्यन्तोभावरूपस्य घटमेदप्रतियोगितावच्छे दकीभूतघटत्वस्यापि समवायसम्बन्धेन घटमेदप्रतियोगित्वात् । न चान्यत्वात्यन्ताभावाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वेऽपि घटादिभेदात्यन्ताभावत्वावच्छिन्नाभावो न घटादिभेदस्तरूपः, किन्तु तत्प्रतियोगितावच्छे दकीभूतघटत्वात्यन्ताभावस्तरूप एवेति सिद्धान्त इति वाच्यम् । यथा हि घटत्वावच्छिन्नघटवत्ताग्रहे घटात्यन्ताभावाग्रहात् घटात्यन्ताभावाभावव्यवहाराच्च घटात्यन्ताभावाभावो घटस्तरूपः तथा घटमेदवत्ताग्रहे घटमेदात्यन्ताभावाग्रहात् घटमेदात्यन्ताभावाभावव्यवहाराच्च घटमेद एव तदत्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव इति तत्सिद्धान्तः न युक्तिसङ्घः । विनिगमकाभावेनापि घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभाववद्घटमेदस्यापि घटमेदात्यन्ताभावाभावत्वसिद्धेरप्रत्यूहत्वाच्च । अत एव ताटशसिद्धान्तो न उपाध्यायसम्मतः । अत एव च अभावविरहात्वं वग्नुनः प्रतियोगितत्वाचार्याः । अन्यथा घटमेदात्यन्ताभावत्वात्यियोगिनि घटमेदे तस्तत्त्वाव्याख्यापत्तेः अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छे दकघटत्वात्यन्ताभावे तस्तत्त्वाव्याप्त्य-

तिव्यास्यापत्तेश्च ॥ १ ॥ माधुरीटीका । न चैवं घटत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकघट-
त्वाल्यन्ताभावस्यापि घटभेदस्वरूपत्वापत्तिरिति वाच्यम् । तद-
त्वाल्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यैव तत्स्वरूपत्वाभ्युप-
गमात् तद्वत्ताग्रहे तादृशतदत्यन्ताभावाभावस्यैव व्यवहारात् ।
उपाध्यायैर्घटत्वत्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकघटत्वाल्यन्ताभावस्यापि
घटभेदस्वरूपत्वाभ्युपगमाच्च । न चैवं साध्यसामान्यौयप्रति-
योगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव साध्याभावाधिकरणत्वं विवच्यता-
किं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभाववृत्तित्वस्य प्रति-
योगिताविशेषणत्वेनेति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धावच्छिन्ना-
लत्वप्रकारकप्रमाविशेषत्वाभावस्य विशेषणताविशेषण साध्यत्वे
आत्मत्वादिहेतावव्यास्यापत्तेः । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्या-
भावस्य विशेषणताविशेषण सम्बन्धेन योऽभावस्तस्यापि साध्य-
स्वरूपतया कालिकसम्बन्धविशेषणताविशेषोऽपि साध्यौय-
प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्तेन सम्बन्धेनात्मत्वप्रकारकप्रमा-
विशेषत्वरूपसाध्याभाववति आत्मनि हेतोरात्मत्वस्य वृत्तेः ।
प्रतियोगितावच्छेदकवत् प्रतियोग्यपि अन्योन्याभावाभावः तेन
तादात्मप्रसम्बन्धेन साध्यतायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-
साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यौयप्रतियोगित्वस्य नाप्रसिद्धिः । इ-
त्यच्च अत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वेनापि साध्यसामान्यौयप्रतियोगिता
विशेषणौया । अन्यथा घटान्योन्याभाववान् घटत्वत्वादिल्यादी
अव्यास्यापत्तेः, तादात्मप्रसम्बन्धस्यापि साध्याभाववृत्तिसाध्यौय-
प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् । यदा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धा-
वच्छिन्नसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यौयनिरुक्त-प्रतियोगित्वतदव-
च्छेदकत्वान्यतरावच्छेदकसम्बन्धेनैव साध्याभावाधिकरणत्वं विव-

* अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे तज्ज्ञानस्यापि घटभेदाल्यन्ताभावत्वसिद्धावति-
व्याप्तश्चपत्तेः इत्यपि क्वचित् पाठः ।

ज्ञणीयं वृत्त्यन्तमन्यतरविशेषणम् । एवच्च घटान्योन्याभाववा भू-
पटत्वादित्यादौ साध्याभावस्य घटत्वादेः साध्यीयप्रतियोगित्व-
विरहेऽपि न ज्ञतिः तादृशान्यतरस्य साध्यीयप्रतियोगितावच्छेद-
कात्वस्यैव तत्र सत्त्वात् । न च तथापि कपिसंयोगी एतदृच्छत्वा-
दित्याद्यव्यवृत्तिसाध्यकसञ्जेतौ अव्यासिपरिति वाच्यम् ? निरुक्त-
साध्याभावत्वविशिष्टनिरूपिता या निरुक्तसम्बन्धसंसर्गकनिरव-
च्छन्नाधिकरणता तदाश्रया वृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् । गुण-
कर्मान्यत्वविशिष्टसत्त्वाभाववान् गुणत्वादित्यादौ सत्त्वात्मक-
साध्याभावाधिकरणत्वस्य गुणादिवृत्तिलेऽपि साध्याभावत्व-
विशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वस्य गुणाद्यवृत्तित्वात्राव्यासिः न चैवं
कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वात् इत्यादौ निरवच्छन्नसाध्याभावा-
धिकरणत्वाप्रसिद्धा अव्यासिपरिति वाच्यम् ? केवलान्वयिनि
अभावादित्यनिन ग्रन्थकृतैवास्य दोषस्य वृत्त्यमाणत्वात् । न च
तथापि कपिसंयोगिभिन्नं गुणत्वादित्यादौ निरवच्छन्नसाध्या-
भावाधिकरणत्वाप्रसिद्धा अव्यासिः अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्ति-
त्वनियमवादिनये तस्य केवलान्वयनन्तर्गतत्वादिति वाच्यम् ?
अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तिनानियमवादिनये अन्योन्याभावा-
न्तरात्यन्ताभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपत्वेऽपि अव्याप्य-
वृत्तिमदन्योन्याभावभावस्य व्याप्यवृत्तिस्वरूपस्यातिरिक्तस्या-
भ्युपगमात् तत्र अये स्फुटीभविष्यति ।

ननु तथापि समवायादिना गगनादिहेतुके इदं वङ्गिमह-
गनादित्यादावतिव्यासिः वङ्गभाववति हेतुतावच्छेदकसमवा-
यादिसम्बन्धेन गगनादेरवृत्तेः । न च तप्तस्यभेव हेतुतावच्छेद-
कसम्बन्धेन पक्षधर्मत्वाभावाच्चासडेतत्वव्यवहार इति वाच्यम् ?
तत्रापि व्यासिभमिष्ठैवानुमितेरनुभवसिद्धत्वात्, अन्यथा धूमवान्
वङ्गे रित्यादेरपि लक्ष्यत्वस्य सुवचत्वात् । एवं द्रव्यं गुणकर्मा-

न्यत्वविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः विशिष्टसत्त्वस्य केवलसत्त्वा-
ननिरेकितया द्रव्यत्वाभाववत्यपि गुणादौ तस्य हुते; गुणे गुण-
कर्मान्यत्वविशिष्टसत्त्वेति प्रतीतेः सर्वसिद्धित्वात् । सत्तावान्
द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः सत्ताभाववत्ति सामान्यादौ हेतुताव-
च्छेदकसमवायसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेरिति चेत् ? न । हेतुता-
वच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणता-प्रतियोगिक-हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धावच्छिन्नाधियतानिरूपितविशेषणताविशेषसम्बन्धेन निरुक्त
साध्याभावत्वविशिष्टनिरूपितनिरुक्तसम्बन्ध-संसर्गकनिरवच्छिन्ना-
धिकरणताश्ययवृत्तित्वसामान्याभावस्य विवच्छितत्वात् वृत्तिलश्च
न हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन विवक्षणीयम् । अस्ति च सत्तावान्
द्रव्यत्वादित्यादौ सत्ताभावाधिकरणताश्ययवृत्तित्वस्य हेतुताव-
च्छेदकसमवाय-सम्बन्धावच्छिन्नाधियतानिरूपितविशेषणताविशेष
सम्बन्धेन सामान्याभावो द्रव्यत्वादौ, समवायसम्बन्धावच्छिन्ना-
धियतानिरूपितविशेषणताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकामा-
न्ताभावाधिकरणत्वाश्ययवृत्तित्वाभावस्य व्यधिकरणसम्बन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावतया संयोगसम्बन्धावच्छिन्नगुणाभावा-
देरिव केवलान्वयित्वात् । द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ च द्रव्यत्वाभावा-
धिकरणगुणादित्ववृत्तित्वस्यैव समवायसम्बन्धावच्छिन्नाधियता-
निरूपितविशेषणतासम्बन्धेन सत्तायां सत्त्वान्नातिव्याप्तिः । इत्थं
विशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिवारणाय प्रतियोगिकान्तमाधियता-
विशेषणम् । वसुतसु एतत्त्वाणकर्तृमते विशिष्टसत्त्वं विशिष्ट-
निरूपिताधारतासम्बन्धे नैव द्रव्यत्वाप्यन्यं नतु समवायसम्बन्धेन
तथाच प्रतियोगिकान्तमाधियताविशेषणमनुपादेयमेव । तदुप-
दाने हेतुतावच्छेदकभेदेन कार्यकारणभावभेदापत्तेः । हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्धेन सम्बन्धित्वे सति इत्यनेनापि विशेषणा-
हङ्गिमान् गगनादित्यादौ नातिव्याप्तिः । ननु तथापि उभयत्व-

सुभयत्रैव पर्याप्तं न तु एकत्रेति सिद्धान्तादरे घटत्वान् घटत्व-
तदभाववदुभयत्वादित्यादौ पर्याप्तास्यसम्बन्धेन हेतुत्वेऽति-
व्याप्तिः घटत्वाभाववति हेतुतावच्छेदकपर्याप्ताख्यसम्बन्धेन
हेतोरहत्तेः । घटो न घटपटोभयमितिवत् घटत्वाभाववत्तिः न
घटत्वतदभाववदुभयमित्यपि प्रतीतेरिति चेत् ? न । तादृश-
सिद्धान्तादरे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यसमानाधिकरणत्वे
सतीत्यनेनैव विशेषणीयत्वादिति । अतएव निविशतां वा
दृष्टिमत्त्वं साध्यसमानाधिकरणत्वं वेति केवलान्वयित्यन्ये
दीधितिक्षातः । तदिशेषणात् वक्षिमहगनात् इत्यादौ न अति-
व्याप्तिः ।

केचित्तु निरुक्तसाध्याभावत्वविशिष्टनिरूपिता या विशेषण-
ताविशेषसम्बन्धेन यथोक्तसम्बन्धेन वा निरवच्छिन्नाधिकरणता
तदाश्यव्यक्त्यवर्त्तमानं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नयज्ञर्माव-
च्छिन्नाधिकरणत्वसामान्यं तज्जर्मवत्त्वं विवक्षितम् । धूमवान्
वक्षेत्रित्यादौ पर्वतादिनिष्ठवज्ञगधिकरणताव्यक्तेऽर्धमाभावाधिक-
रणादृष्टिमत्त्वेऽपि अयोगोलकनिष्ठवज्ञगधिकरणताव्यक्तेऽरतथात्वा-
न्नातिव्याप्तिरित्याहुः ।

अन्ये तु हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकाव-
च्छिन्नस्याधिकरणताश्यव्यक्तियन्निरवच्छिन्नाधिकरणत्वं तदवृत्ति-
निरुक्तसाध्याभावत्वविशिष्टनिरूपितयथोक्तसम्बन्धावच्छिन्नाधिकर-
णतालकत्वमिति विशेषणविशेषभावव्यत्यासे तात्पर्यम्, स्वपदं
हेतुपरम्, इत्यत्र कपिसंयोगभाववान् सत्त्वात् कपिसंयोगिभिन्नं
शुखत्वादित्यादावपि नाव्याप्तिरित्याहुरिति संचेपः ।

लक्षणान्तरमाह, ‘साध्यवज्ञन्नेति । साध्यवज्ञन्नो यः साध्या-
भाववान् तदवृत्तिलमित्यर्थः कपिसंयोगी एतदृच्छत्वादित्याद्य-
व्याप्तिवृत्तिसाध्यकाव्याप्तिवारणाय ‘साध्यवज्ञन्नेति’ साध्याभाववतो

विशेषणमिति प्राच्चः । तदसत् 'साध्याभाववत्' इत्यस्य व्यर्थता-
पत्तेः साध्यवद्विनावृत्तिलभ्य इत्यस्यैव सम्यक्त्वात् ।

नव्यासु साध्यवद्विन्मे साध्याभावः साध्यवद्विन्मसाध्याभावः
तददृष्टित्वमिति सप्तमीतत्पुरुषोन्नरं मतुप्रत्ययः । तथा च
साध्यवद्विन्मवृत्तिर्थः साध्याभावस्तददृष्टित्वमित्यर्थः । एवच्च
साध्यवद्विन्मवृत्तीत्यनुकूल संयोगी द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः ।
संयोगाभाववति द्रव्ये द्रव्यत्वस्य वृत्तेः, तदुपादाने च संयोग-
वद्विन्मवृत्तिः संयोगभावो गुणादिवृत्तिः संयोगाभाव एव अधि-
करणभेदेन अभावभेदात् । तददृष्टित्वान्नाव्याप्तिः । न च
तथापि साध्यवद्विन्मवृत्तित्वमित्येवासु किं साध्याभाववदित्यनेन
इति वाच्यम् ? यथोक्तलक्षणे तस्य अप्रवेशेन वैयर्थ्याभावात्
तस्यापि लक्षणान्तरत्वात् । न च तथापि साध्यवद्विन्मवृत्तिर्थ-
स्तददृष्टित्वमेवासु किं साध्याभावपदेन इति वाच्यम् ? तादृश-
द्रव्यत्वादिमदृत्तित्वात् असम्भवापत्तेः । साध्याभावेत्यत्र साध्य-
पटमप्यत एव, द्रव्यत्वादेवपि द्रव्यत्वाभावाभावत्वात् भावरूपा-
भावस्य च अधिकरणभेदेन भेदाभावात् ।

ननु तथापि घटाकाशसंयोगघटत्वान्यतराभाववान् गगन-
त्वादित्यादौ घटानधिकरणदेशावच्छेदेन घटाकाशसंयोगाभावस्य
गगने सत्त्वात् भजेतुतया अव्याप्तिः साध्यवद्विन्मे घटे वर्त्तमानस्य
साध्याभावस्य घटाकाशसंयोगरूपस्य गगनेऽपि सत्त्वात् तत्र च
हेतोर्वृत्तेः । नच साध्यवद्विन्मवृत्तित्वविविष्टसाध्याभाववृत्त्वं' विव-
क्तिमिति वाच्यम् ? साध्याभावपदवैयर्थ्यापत्तेः । साध्यवद्विन्म-
वृत्तित्वविविष्टवदृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वादिति चेत् ? न । अभा-
वाभावस्यातिरिक्तत्वमतेनैतमन्तर्ब्रह्मगकरणात् तथा च अधिकरण-
भेदेन अभावभेदात् साध्यवद्विन्मे घटे वर्त्तमानस्य साध्याभावस्य
प्रतियोगिव्यधिकरणस्य प्रतियोगिमिति गगनेऽसत्त्वादव्याप्तेरभा-

वात् । न चैवं साध्याभावेत्यत्र साध्यपदवैयर्थ्यम् अभावाभाव-स्यातिरिक्तेन द्रव्यत्वादेरभावत्वाभावात् साध्यवद्विन्द्रित्तिष्ठा-भावादेसु हेतुमति असत्त्वात् अधिकरणभेदेन अभावभेदादिति वाच्यम् । यत्र प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वं प्रतियोगिव्यधिकर-गत्वलक्षणविरुद्धधर्माध्यासस्तत्रैव अधिकरणभेदेन अभावभेदा-भ्युपगमो न तु सर्वत्र, तथाच साध्यवद्विन्द्रित्तिष्ठटाभावादे हेतुमत्यपि सत्त्वात् अगमभववारणाय साध्यपदोपादानात् ।

यदा घटाकाशसंयोगघटत्वात्यतराभावाभावोऽतिरिक्तः एव घटाकाशसंयोगादौनामननुगततया तथा त्वस्य वक्त्रमशक्त्वात् । घटत्वद्रव्यत्वाद्यभावाभावसु नातिरिक्तः घटत्वद्रव्यत्वादौनामप्यनु-गतत्वात् तथा च द्रव्यत्वादिकमादायासभववारणायैव साध्यपद-मिति प्राहुरित्यास्तां विस्तरः ।

साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावेति । हेतौ साध्यवत्प्रति-योगिकान्योन्याभावाधिकरणवृत्तित्वाभाव इत्यर्थः । अन्योन्या-भावश्च प्रतियोग्यवृत्तिलेन विशेषणीयः, तेन साध्यवतो व्यासज्य-वृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभाववति हेतोर्वृत्तावपि न असम्भवः । ननु एवमपि नानाधिकरणकमाध्यके वक्षिमान् धूमादित्यादौ साध्याधिकरणीभूततत्त्वक्रित्वावच्छिन्नप्रति-योगिताकान्योन्याभाववति हेतोर्वृत्तेरव्यासिर्दुर्बारा इति प्रति-योग्यवृत्तित्वमपहाय साध्यवस्थावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्या-भावविवक्षणे तु पञ्चमेन सह पौनरुक्त्यमिति चेत् ? न । वक्ष्यमाणकेवलान्वयव्यासिवदस्य अपि अत्र दोषत्वात् । न च तथापि साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावमात्रस्यैव एतस्तत्त्वग्राघट-कत्वे वक्ष्यमाणकेवलान्वयव्यासिः अचामङ्गता, केवलान्वयि-माध्यकेऽपि साध्याधिकरणीभूततत्त्वक्रित्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-कान्योन्याभावस्य प्रसिद्धत्वादिति वाच्यम् ? तत्रापि तादृशा-

न्योन्याभावस्य प्रसिद्धत्वेऽपि तदति हेतोवृत्तेरेव अव्यासे-
दुर्वारत्वात् ।

यहा साध्यवत् प्रतियोगिकान्योन्याभावपदेन साध्यवस्वाव-
च्छक्तप्रतियोगिताकान्योन्याभाव एव विवक्षितः । न चैवं
पञ्चमाभेदः, तत्र साध्यवस्वावच्छक्तप्रतियोगिकान्योन्याभाव-
वस्त्रेन प्रवेशः । अब तु ताटशान्योन्याभावाधिकरणत्वेन
इत्यधिकरणत्वप्रवेशाप्रवेशाभ्यामेव भेदात् । अखण्डभावघटक-
तया च नाधिकरणत्वांशस्य वैयर्थ्यमिति न कोऽपि दोष इति
दिक् ।

सकलेति । साकल्यं साध्याभाववतो विशेषणं तथाच यावन्ति
साध्याभावाधिकरणानि तत्रिष्ठाभावप्रतियोगित्वं हेतोः व्याप्ति-
रित्यर्थः । धूमाद्यभाववज्जनङ्गदादिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वाद-
ङ्गादावतिव्याप्तिरिति यावदिति साध्याभाववतो विशेषणम्,
साध्याभावविशेषणत्वे तत्तद् ङ्गदात्पत्तित्वादिरूपेण यो वङ्गा-
द्यभावस्तस्यापि सकलसाध्याभावत्वेन प्रवेशात् तावदधिकरण-
प्रमिङ्गा असम्भवापत्तेः । न च द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वा-
भाववति गुणादौ सत्त्वादेर्विशिष्टाभावादिसत्त्वादतिव्याप्तिरिति
वाच्यम् ? ताटशाभावप्रतियोगितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकवस्त्र-
स्येह विवक्षितत्वात् । प्रतियोगिता च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धा-
वच्छक्त्रा ग्राह्या, तेन द्रव्यत्वाभाववति गुणादौ सत्तादैः संयोगा-
दिसम्बन्धावच्छक्त्राभावसत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः । साध्याभावस्त्र
साध्यतावच्छेदकावच्छक्त्र-साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छक्त्र-प्रति-
योगिताको ग्राह्यः, अन्यथा पर्वतादावपि वङ्गादेर्विशिष्टा-
भावादिसत्त्वेन समवायादिसम्बन्धावच्छक्त्रवङ्गादिसामान्या-
भावसत्त्वेन च यावदन्तर्गतया तत्रिष्ठाभावप्रतियोगित्वाभा-
वात् धूमस्य असम्भवः स्थात् । न च कपिसंयोगी एतहृक्त्वात्

इत्यादौ एतद्वृक्षस्यापि तादृशसाध्याभाववस्थे न यावदन्तर्गततया तन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वाभावादेतद्वृक्षत्वस्याब्यासिरिति वाच्यम् ? किञ्चिदनवच्छिन्नायाः साध्याभावाधिकरणताया इह विवक्षितत्वात् । इत्यच्च किञ्चिदनवच्छिन्नायाः कपिसंयोगभावाधिकरणताया गुणादावेव सत्त्वात्त्वं च हेतोरप्यभावसत्त्वान्वायासिः । न च कपिसंयोगभाववान् सत्त्वादित्यादौ साध्याभावस्य कपिसंयोगादेनिरवच्छिन्नाधिकरणत्वाप्रसिद्धग्रा अव्यासिरिति वाच्यम् ? केवलान्वयिनि अभावादित्यनेन अन्यकृतैव एतद्वृष्टस्य वक्ष्यमाणत्वात् । न च पृथिवी कपिसंयोगादिल्लादौ शृण्विवौत्वाभाववति जलादौ यावत्येव कपिसंयोगभावसत्त्वादतिव्यासिरिति वाच्यम् ? तन्निष्ठपदेन तत्र निरवच्छिन्नवृत्तिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । इत्यच्च शृण्विवौत्वाभावाधिकरणे जलादौ यावदन्तर्गते निरवच्छिन्नवृत्तिमानभावो न कपिसंयोगभावः किन्तु घटत्वाद्यभाव एव तत्प्रतियोगित्वस्य हेतावसत्त्वान्वातिव्यासिः । न चैवमन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तिनियमनये द्रवत्वाभाववान् मंयोगवद्वित्वादित्यादेरपि सज्जेतुत्वा तत्वाब्यासिः मंयोगवद्वित्वाभावस्य मंयोगरूपस्य निरवच्छिन्नवृत्तेरप्रसिद्धेरिति वाच्यम् ? अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तिनियमनयेऽन्योन्याभावस्य अभावो न प्रतियोगितावच्छेदकस्तरूपः, किन्तुतिरिक्तो व्याप्यवृत्तिः अन्यथा मूलावच्छेदेन कपिसंयोगभेदाभावभानानुपपत्तेरिति मंयोगवद्वित्वाभावस्य निरवच्छिन्नवृत्तिमत्त्वात् । वसुतस्तु सञ्जलपदमत्राशेषपरं न सु अर्नकपरम् एतद्वृत्वाभाववान् पटत्वादित्यादेकव्यक्तिविषयके साध्याभावाधिकरणस्य यावस्त्वाप्रसिद्धग्रा अव्यास्यापत्तेः, तथाच किञ्चिदनवच्छिन्नाया निरुक्तमाध्याभावाधिकरणताया व्यापकीभूतो योऽभावः हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नं तत्प्रतियोगितावच्छेदकर्त्तुतावच्छेदकवस्तुं

लत्तगार्थः । न च सत्त्वादिसामान्याभावस्थापि प्रमेयत्वादिना निरुक्तसाध्याभावाधिकरणताया व्यापकत्वात् इवं सत्त्वादित्यादावतिव्यासिः । तद्विष्टान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं व्यापकत्वमित्युक्तौ तु निर्धूमत्ववान् निर्वक्तिव्यादित्वादावव्यासिः निर्वक्तिव्याभावानां वक्तिव्यत्वैनां सर्वासामेव चालनीयन्यादेन निर्धूमत्वाभावाधिकरणतावन्निष्टान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति वाच्यम् ? तादृशाधिकरणताया, व्यापकतावच्छेदकं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नयज्ञर्मावच्छिन्नाभावत्वं तदर्मवच्चस्य विवक्षितत्वात् । व्यापकतावच्छेदकत्वन्तु तद्विष्टात्यन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वम् । न तु तद्विष्टप्रतियोगिधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तदति निरवच्छिन्नवृत्तिमान् योऽभावस्तप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वा, प्रकृते व्यापकतायां प्रतियोगिवैयधिकरणस्य निरवच्छिन्नवृत्तित्वस्य वा प्रवेशे प्रयोजनविहरात् । तेन पृथिवौ कपिसंयोगादित्यादौ नातिव्यासिः कपिसंयोगाभावत्वस्य निरुक्तव्यापकतावच्छेदकत्वविरहादित्येव परमार्थः ।

“साध्यवदन्येति” । अत्रापि प्रथमलक्षणोक्तरीत्या हेतौ साध्यवदन्यवृत्तित्वाभाव इत्यर्थः । तादृशवृत्तित्वाभावस्य तादृशवृत्तित्वसामान्याभावो वोध्यः । तेन धूमवान् वज्रेरित्यादौ धूमवदन्यजलज्ञदिवृत्तित्वाभावस्य धूमवदन्यवृत्तित्वजलत्वोभयाभावस्य च हेतौ सत्त्वेऽपि नातिव्यासिः । साध्यवदन्यत्वस्त्र अन्योन्याभावत्वनिरूपितसाध्यवस्थावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववच्चं तेन वक्तिमान् धूमरित्यादौ तत्तद्विष्टमदन्यस्मिन् धूमादेर्वृत्तावपि नाव्यासिः, न वा वक्तिमस्त्रावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभावस्य स्वावच्छिन्नभिन्नभेदरूपस्य अधिकरणे पर्वतादौ धूमस्य वृत्तावप्यव्यासिः । तस्य साध्यवस्थावच्छिन्नप्रतियोगि-

ताया अत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वेन अन्योन्याभावत्वनिरूपितत्व-
विरहात् । अन्योन्याभावत्वनिरूपितत्वञ्च तादात्मासम्बन्धाव-
च्छब्दत्वमेव । साध्यवस्थञ्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यम् ।
तेन वक्षिमान् धूमादित्यादौ वक्षिमस्त्वावच्छब्दप्रतियोगिताकस्य
समवायेन वक्षिमतोऽन्यान्याभावस्य अधिकरणे पर्वतादौ धूमादे-
वृत्तावपि नाव्यासिः । सर्वमन्यत् प्रथमलक्षणोक्तदिशा अव-
स्थेयम् । यथा चास्य न दृतौयलक्षणाभेदस्तथोक्तं तत्वैवेति
समाप्तः । सर्वाण्येव लक्षणानि केवलान्वयव्याप्त्या दूषयति,
“केवलान्वयिनि अभावादिति” । पञ्चानामेव लक्षणानाम् इदं
वाच्यं च यत्वादित्यादित्याद्वृत्तिकेवलान्वयिसाध्यके द्वितीयादि-
लक्षणचतुष्टयस्य तु कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्याद्व्याप्त-
द्वृत्तिकेवलान्वयिसाध्यकेऽपि चाभावादित्यर्थः, साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धावच्छब्द-साध्यतावच्छेदकावच्छब्द-प्रतियोगिताक-साध्या-
भावस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवस्थावच्छब्दप्रतियोगिता-
कान्योन्याभावस्य चाप्रसिद्धत्वात्, कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादि-
त्यादौ निरवच्छब्दसाध्याभावाधिकरणत्वस्य अप्रसिद्धत्वाच्च वृत्ति
भावः । दृतौयलक्षणस्य केवलान्वयिसाध्यकासत्त्वञ्च तदग्राह्याना-
वसरे एव प्रपञ्चितम् । एतच्चोपलक्षणं द्वितीये कपिसंयोगी एतदृच्छ-
त्वादित्यादावप्यव्यासिः अधिकरणभेदेन अभावभेदे मानाभावेन
कपिसंयोगवक्षिमवृत्तिकपिसंयोगाभाववति वृक्षे एतदृच्छत्वस्य
वृत्तित्वात् । न च साध्यवक्षिमवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभाववद-
वृत्तित्वं वक्तव्यम् एवच्च वृक्षस्य विशिष्टाधिकरणत्वाभावात् न
अव्याप्तिरिति वाच्यम् ? साध्याभावपदवैयर्थ्यपत्तेः । साध्यव-
क्षिमवृत्तित्वविशिष्टवदवृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वात् । सज्जेतौ हेत्व-
धिकरणे विशिष्टाधिकरणत्वाभावादेव असभवाभावात् । दृतौये
साध्यवत्प्रतियोगिताकान्योन्याभावमात्रस्य घटकत्वे चालनीय-

न्यायेन अन्योन्याभावमादाय नानाधिकरणकसाध्यके वङ्गिमान्
धूमादित्यादावव्याप्तिश्च इत्यपि बोध्यम् ।

इति श्रीमद्युग्माथतर्कवागीशविरचिते तत्त्वचिन्नामणिरहस्ये अनुमानखण्डे
व्याप्तिश्चादरहस्ये व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् ।

—०—

अथ जगदीशभट्टाचार्यकृता रघुनाथशिरोमणि- व्याख्याविवृतिः ।

“समारब्धेति” समारब्धं यदनुमानप्रामाण्यपरीक्षणं प्रामाण्यमाध्यनं तत्कारणीभूतं यदग्रामिग्रहोपायप्रतिपादनं तत्त्विदानं व्याप्तिस्त्रूपनिरूपणमित्यर्थः । “अव्याप्यवृत्तीति” कपिसंयोगी एतद्वृत्तत्वात् इत्यादावित्यर्थः । इदं च येन रूपेण येन सम्बन्धेन च साध्यत्वं तदवच्छिन्नस्य साध्याभावस्य प्रवेशमाट्ट्य अन्यथा तु व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि विशिष्टाभावादिकमादाग्रदोषो बोध्यः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि आकाशादिहेतावव्याख्यभावादाह्व सज्जेताविति । वृत्तिमज्जेताविति तदर्थः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यं यत्र तत्र सन् वर्तमानो यो हेतुस्तत्रेतर्थः तेन संयोगाभाववान् गुणत्वादित्यादावव्याप्तिभावेऽपि न चतिरित्यपि वदन्ति । ननु साध्यवङ्गिन्नो यः साध्याभाववान् इत्यर्थं साध्याभाववत्पदवैयर्थ्यं साध्यवङ्गिन्नस्यान्वयाविवक्षणात् । साध्याभाववता सममेव तादामेष्वैवान्वयविवक्षणात्र दैयर्थ्यमिति वाच्यम् ? तथापि साध्यवङ्गिन्नाक्षको यो भतुर्वर्षः सम्बन्धी तदवृत्तित्वस्य सम्यक्त्वे साध्याभावपदवैयर्थ्यमित्वात् अतः सप्तमीसमासं समर्थं व्याचष्टे साध्यवङ्गिन्ने इति । तथाच सांख-

वद्विवरस्य वृत्तावनन्वयात् यथा सन्निवेशो न वैयर्थ्यम् । साध्याभावे साध्यवद्विवृत्तित्वविशेषणं तु अव्याप्तवृत्तिसाध्यकसंग्रहार्थम् एव इत्याशयः । साध्यवद्विवृत्तिद्रव्यत्वादिमति पर्वतादौ धूमादेः सच्चादव्याप्तिरसम्बो वा स्यात् ? अतः साध्याभावेति । न च कपिसंयोगी एतच्चादित्यादेः संग्रहार्थम् अधिकरणभेदेन अभावभेदमाहत्य एव लक्षणमिदं कार्यं तथाच साध्यवद्विवे योऽभावस्तद्वृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वे साध्यपदवैयर्थ्यमिति वाच्यम् ? प्रतियोगितासंसर्गेण साध्यीयत्वेनैव साध्याभावस्य प्रवेशो न तु अभावत्वेनापीति तदैयर्थशङ्खानवकाशात्, वसुतः स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवद्विवे वर्तते यः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यीयोऽभावः तद्वृत्तित्वमर्थः । तथा च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यीयत्वार्थकस्य साध्यपदस्य अनुकूलं स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसमवायादिसम्बन्धेन वज्ञगादिमतोऽन्यस्मिन् पर्वतादौ यः समवायाद्यवच्छिन्नवज्ञगाद्यभावस्तद्विधूमादेः सच्चादव्याप्तिः स्यात्, अतः तदुपात्तमिति नव्याः । केचिच्चु व्याप्तवृत्तित्वाव्याप्तवृत्तित्वविरुद्धधर्माध्यासात् संयोगाद्यभावस्यैव द्रव्यगुणाद्यधिकरणभेदेन भेदो न तु गगनाद्यभावस्य मानाभावात्, तथाच साध्यवद्विवृत्तिगगनाद्यभाववति पर्वतादौ धूमादेः सच्चादव्याप्तिः, अतः साध्यपदमित्याहुः तत् मन्दं, गुणे गगनाद्यभावे गुणत्वादिसामानाधिकरणं न तु द्रव्ये गगनाद्यभावे तथात्वम् इत्यादि प्रतीत्वा गगनाद्यभावस्यापि गुणत्वादिसामानाधिकरण्यतदभावयोः विरुद्धतोः धर्मयोः सम्भवादितिदिक् । न च घटत्वप्रटाकागमंयोगान्यतरत्वाद्यवच्छिन्नाभाववान् गगनत्वादित्यताव्याप्तिः, साध्यवद्विवे घटे वर्तमानस्य गगनघटसंयोगात्मकसाध्याभावस्यापि अधिकरणे गगनादौ गगनत्वादिर्हतोः सच्चादिति वाच्यम् ? अभावाभावस्याति-

रिक्तामत एवैतल्लक्षण्करणादिति भावः । भिन्नत्वे इन्द्रिः ।
द्रव्यनिष्ठसंयोगभावतो भिन्नत्वे इत्यर्थः । मानाभावादिति ।
तथा चात्राव्याप्यवृत्तिसाध्यक्षसङ्केतावव्याप्तिरिति भावः ।

हेतोरिति । न च साध्यवत् प्रतियोगिकान्योन्याभावस्य
केवलान्वयित्वादिसम्भव एव वक्तुमुचितो नाव्याप्तिरिति वाच्यम् ?
वज्ञिमान् गगनादित्यत्रावृत्तिगगनादौ लक्षणसम्भवेन तस्यापि
सङ्केतुतायाः स्वयं वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । साध्यपदस्य
सिद्धिकर्मतत्तद्वक्तिपरतया तत्तद्वक्त्यवच्छिन्नान्योन्याभावा-
सामानाधिकरण्यरूपस्य पर्यवसितार्थस्य द्रव्यं पृथिवीत्वादि-
त्यादविव सम्भवाद् गम्भवतौ पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिकर्यन-
मित्यपि वदन्ति ।

ननु सकलस्य साध्यप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणाप्रसिद्धां
व्यभिचारिणि अतिव्याप्तिवारणाय यदि साध्याभावस्य विशेषणं
साकल्यं तदा वज्ञिमान् धूमादित्यादिसङ्केतावव्याप्तिः, तत्रापि
तत्तत्सप्तकावृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्य तत्तत्विपक्षावृत्तित्वाव-
च्छिन्नाभावरूपस्य च साध्यप्रतियोगिकाभावस्तोमस्य अधिकर-
णाप्रसिद्धेरत आह साध्याभावतीति । तथाच साकल्यं न
साध्यभावविद्यिष्याम् अतो नाप्रसिद्धिरिति भावः । केचित्तु ननु
धूमवान् वज्ञः इत्यादि व्यभिचारिणि अतिव्याप्तिः, साध्या-
भाववत् यत्किञ्चिन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वादित्यत आह साकल्यं
साध्याभाववतीति । ननु एवमपि साध्याभावविनिखिलान्तर्गते
महानसादौ वर्त्तमानस्य अभावस्य प्रतियोगित्वं धूमादौ
नास्तीति अव्याप्तितादवस्थामत उक्तं साध्ये चेति । तथा च
सप्तको महानसादिनं सकलसाध्याभाववान् इति अदोपः ।
प्राच्चस्तु व्यभिचारिणि अतिव्याप्तिवारणार्थं साध्याभाववति
यावत्त्वविशेषणे दत्त एव साध्ये यावत्तुविशेषणमव्याप्तिवारक-

तथा सार्थकं भवति, अतः साध्याभाववत्येव साकल्यं प्राक् प्रयो-
जयति साकल्यमित्यादिना इत्येवमवधारयन्ति । तत् मन्त्रः,
साध्याभाववति साकल्यानुक्तावतिव्याप्तिवारकतया एव साध्ये
साकल्यविशेषणस्य प्रयमतः सार्थकत्वसम्भवात् । अन्यथा
गगनावृत्तिधर्मवान् द्रव्यत्वादित्यादौ पटत्वादिलक्षणतत्तत्साध्य-
व्यक्त्यभाववह्नुगादिनिष्ठाभावप्रतियोगिनि द्रव्यत्वादौ अति-
प्रसङ्गादिति ध्येयम् । ननु साध्यवति अपि हित्वाद्यवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकस्य सकलसाध्यप्रतियोगिकाभावस्य सत्त्वादसम्भवः ।
किञ्च सकलपदोत्तरनाम्ना सकलसाध्यप्रतियोगिताकाभाववतो-
ऽनुपस्थापनात् तेन समं सकलपदस्य कर्मधारयोऽपि अनुपपन्न
इत्यत आह—साध्याभाव इति । तथा च साध्याभाववत्येव
साकल्यं देयम् न तु साध्येऽपीति भावः । साध्याभाववति
साकल्यदानस्य प्रयोजनगाह तेनेति । विपक्षैकदेशः कश्चि-
हिपक्षः साध्यनिष्ठसाकल्यस्य साध्यसामान्याभावस्य वा निवेशस्य
फलमाह न वेति । एकव्यक्तिसाध्यके सकलसाध्योक्तौ अपि
अव्याप्तिः अग्रे स्थास्यतीत्याशयेन नाना इत्युक्तम् । अव्याप्ति-
वृत्तीति । कपिसंयोगी एतत्त्वादित्यादौ इत्यर्थः । यद्यप्यग्रे
हेत्वभावस्यापि प्रतियोगिवैयधिंकरण्यावच्छिन्नस्यैव निवेशः
करणीयः इति अव्याप्तिवृत्तिहेतावव्याप्तिः सम्भवति, तथापि
यथाशुतमूलस्य न तत्र अव्याप्तिरित्यावेदयितुं व्याप्तिवृत्ति-
हेतुक्तिः । व्यभिचारणीति । एतदृक्त्ववान् कपिसंयोगात्
इत्यादावित्यर्थः । अभावद्वये इति । साध्याभावे हेत्वभावे
चेत्यर्थः । अत च साध्याभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्य-
साध्यताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगिनो यद्विकरणं तद्वृत्तित्वं,
तेन धूमाद्यभाववतोऽपि अयः पिण्डादैः कालिकसम्बन्धेन
धूमादिमलेऽपि नातिव्याप्तिः, हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्य-

तु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वघटितं बोध्यम् । तेन अयमात्रा इनादित्यादौ साध्याभाववतो घटत्वादेर्विषयतया हेत्वाभावप्रतियोगिमस्त्रेऽपि न अव्यासिः, हेत्वभावोऽपि इति अपिना साध्याभावसंयहः । तेन विशिष्टसत्त्वावान् जातेरित्यादौ नातिव्यासिः । यद्यपि साध्याभावोऽपीत्येवं व्रतमेण वक्तुमुचितम् अपिशब्दादेव हेत्वभावस्य लाभसम्भवात् तथापि तत्रप्रतियोगित्वच्छ इत्यग्रिमपदेनानिर्दिष्टहेत्वभावस्य परामर्शाभ्यवात् हेत्वभावप्रतियोगित्वच्छ इत्यभिधाने च यस्य गैरवाभिधानम् । प्रतियोगितावच्छेदकावच्छन्नप्रतियोगीति । प्रतियोगिपदं प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धेनावच्छेदकस्य वैशिष्यलाभाय, तेन छदादौ कालिकादिसम्बन्धेन धूमाद्यवच्छन्नस्य काष्ठादैः संयोगसम्बन्धेन सत्त्रेऽपि नाव्यासिः, तत् प्रतियोगित्वं, हेत्वभावप्रतियोगित्वं, हेतुतावच्छेदकरूपेणेति । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन इत्यपि बोध्यम् । तेनात्मभिन्नं द्रव्यत्वादित्यादौ साध्याभाववति आत्मनि वर्तमानस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणस्य कालिकादिसम्बन्धेन द्रव्यत्वाभावस्य प्रतियोगित्वेऽपि द्रव्यत्वस्य नातिव्यासिः । न च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरणोक्तो एव अतिव्यासिवारणसम्भवात्, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगित्वविवक्षा व्यर्थेति वाच्यं तथा सति निधूमत्वव्याप्यवान् निर्वक्षित्वादित्यादौ निर्वक्षित्वमेदमादायैव लक्षणसम्भवे निधूमत्वव्याप्यत्याद्युत्तरग्रन्थवक्ष्यमाणाव्याप्यलग्नतापत्तेरिति ध्येयं वसुतः निर्वक्षित्वस्य व्याप्यवृत्तितया तदेतुस्यले हेत्वभावे प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं न देयं व्यर्थत्वात्; परन्तु हेतुतावच्छेदकसम्भावच्छन्नत्वं वाच्यम् अतः नाग्रिमग्रन्थासङ्गतिरिति ध्येयम् । हेत्वभावे प्रतियोगितावच्छेदकावच्छन्नवैयधिकरणविवक्षायाः

फलमाह तेन द्रव्यत्वादाविति अन्यथा साध्यभाववति गुणादौ विशिष्ट-सत्त्वाभावस्य सत्त्वारूपप्रतियोगि-समानाधिकरणत्वाद-व्याप्तिरेव स्यादिति भावः । अत तु द्रव्यत्वसाध्यतायां साकस्या-प्रसिद्धग्र अव्यासेरुक्तविवक्षयापि अग्रतीकारात् आदिपदं, तेन गुणवत्तुरुदिसाध्यस्योपग्रहः द्रव्येतरसमवेत्मावं वा प्रकृते द्रव्यत्वमिति ध्येयम् । हेतुतावच्छे इकरूपावच्छिन्नप्रतियोगित्व-विवक्षायाः फलमाह न वेति । सत्त्वादाविति । द्रव्यत्वादौ साध्ये इति अनुष्यज्यते । यत्र एकव्यक्तिकमिति । तथाच द्रव्यं मृथिवीत्वाव् इत्यगदावव्याप्तिः सकलसाध्याप्रसिद्धेरित्यर्थः । ननु इतोऽप्यस्वरसाव् साध्यसामान्याभावस्यैव निविष्टत्वात् साध्ये साकल्यं न देयमिव इत्यत आह विपक्षो वेति । विपक्षः साध्या-भाववान्, तद्विष्टावृत्तिधर्मवान् तद्विष्टान्यत्वादित्यादावव्याप्तिः साध्यभाववत्तद्विष्टस्य साकस्याप्रसिद्धेरिति भावः । साध्यभाव-वक्षिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छे इकीभूताभावप्रतियोगित्वं वक्तव्यमतः दोषान्तरमाह निर्धूमेति कश्चित् । ननु साध्यादि-भेदेन व्यासेभेदात् यत्रैकव्यक्तिरेव विपक्षस्तत्र लक्षणे साध्य-भाववति साकल्यविशेषणं न देयमिति दोषान्तरमाह निर्धूमत्व-व्याप्य इति । निर्धूमत्वस्य साध्यत्वे यत्रैकव्यक्तिकमित्यनैव गतार्थता स्यादतो व्याप्यपर्यन्तं निर्धूमत्वञ्चाप्यस्यापि स्त्रेहादेः स्त्रेहत्वादिना साध्यत्वे वङ्गमभावव्यभिचारित्वादसंग्रहो न दोष इत्यत उक्तं तत्त्वेन साध्ये इति । निर्धूमत्वव्याप्तत्वेन साध्ये इत्यर्थः । प्रत्येकमिति । हेत्वभावस्य महानसीयादिवच्छः साध्यभाववत् सकलान्तर्गतं पर्वताद्यवृत्तित्वादव्याप्तिरिति भावः । निरुक्तप्रति-योगिवैयधिकरणावच्छिन्नसाध्यभावव्यापकतावच्छे दकां निरुक्त-प्रतियोगिवैयधिकरणावच्छिन्नयद्वूपावच्छिन्नभावत्वं तद्रूपवत्तुं व्याप्तिरित्युक्तौ तु न दोष इति ध्येयम् । ननु साध्यवत् प्रति-

योगिकान्यत्वस्य धूलादिमतिसच्चादव्याप्तिरत आह अत्रेति । तथाच साध्यपदेन निरुद्गलक्षणया उपस्थापितस्य साध्यवत्तमवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य अन्यपदार्थकदेशे अन्यत्वे तादालेन अन्वयात् साध्यवति च साध्यवस्थावच्छिन्नभेदासच्चात् न अव्याप्तिः गुरुधर्मस्य अवच्छेदकत्वोपगमाच्च द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादौ द्रव्यत्वविशिष्टद्रव्यत्ववस्थावच्छिन्नभेदाप्रसिद्धानाव्याप्तिरिति भावः । यज्ञर्मविशिष्टबोधपदसमभिव्याहृतेन अन्यादिपदेन उपस्थापिते अन्यत्वादौ तज्जर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वप्रकारेणैव तादालेन अन्वयो न तु तज्जर्माश्चयप्रतियोगिताकत्वेन इत्यत्र व्युत्पत्तौ प्राचां संवादमाह नहीति । तथाच तादृशव्युत्पत्त्यस्त्रीकारे नौलघटे पीतघटप्रतियोगिभेदसच्चात् नौलघटो घटान्य इल्पिव्यवहारः स्यादिति भावः । अत च द्रव्यं घटान्यदित्याद्यप्रयोगात् यद्विशिष्टप्रतियोगिकत्वेन भेदः अन्यादिशब्देन बोध्यः । तदवृत्तिधर्मस्यैव अनुयोगितावच्छेदकत्वात् तत्र घटो घटान्य इत्यस्य वारणसम्भवात्, नौलघटब्यस्य धर्मितावच्छेदकत्वानुधावनमिति मन्तव्यम् । नौलो घटो घटान्य इत्येव सम्यक्पाठः तथैव प्रकृतोपयोगित्वसङ्गतिर्घटादन्य इति पाठस्तु साध्यवदन्य इत्यत्र पञ्चमीमासे लुक्षविभक्तिस्मारितप्रतियोगित्वे प्रकृत्यर्थतावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य संसर्गमर्यादिया मानमाहत्य कथच्चित् सङ्गमनौयः । घटः पटो न इत्यादौ पटपदं मुख्यार्थपरमेव न तु प्रकृत इव पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपरं निपातानिरक्तस्थले एव नामार्थयोर्भेदान्ययस्य अव्युत्पन्नतया नड्पटोपस्थाप्तमेदे पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंसर्गेणैव पटस्यान्वयसम्भवात् । पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वन्तु पटत्वमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वस्थेति क्रितयमेव विशेषविशेषपणभावापन्नसंसर्गो न तु बसुगत्या पटत्वावच्छिन्नं यत् प्रतियोगित्वं

तन्मात्रं पटो न इत्यत्र पटत्वावच्छिन्नस्य अनुभवसिष्टत्वात् अन्यथा प्रतियोगिताव्यज्ञिभिरेव तत्तद्विशिष्टदुष्टपपत्तौ पटत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमेव न स्यात् मानाभावात् अतएव केवलान्वयिग्रन्थे वङ्गिर्नास्तीत्यच्च वङ्गित्वमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वस्य संसर्गमर्यादिया भासते इति स्वयमप्युक्तम् । इत्यमेव च प्रमेयं नास्ति काम्बुशीवादिमान् नास्तीत्यादिशाब्दबोधानां संसर्गकोटावेव प्रतियोगितायां प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नत्वावगाहिताया भ्रमत्वं संसर्गप्रकारसाधारणविशेषणभावस्यैव भ्रमत्वे घटकत्वात् अन्यथा स्वरूपसम्बन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वस्य अन्तीकतया अरघ्नगडतादृशसम्बन्धेन प्रमेयस्य अभावधर्मिणि अन्वयासम्भवेन भ्रमत्वाक्षुपपत्तेः सटुपरागीणाऽसुतः संसर्गमर्यादिया भानस्य मणिकृता अनङ्गीकारात् क्लृसेन पटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन च अभावे प्रमेयस्य सत्वेन तादृशसम्बन्धेन भ्रमत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् पटत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन प्रमेयत्वादिविशिष्टस्यान्वये निराकाडक्तत्वाच्च अन्यथा घटवति अपि घटो नास्तीत्यादेः प्रमात्रापत्तेः तत्तत् घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन एतेन सत्त्वसमवायिनि अपि गुणादौ विशिष्टसत्त्वत्वावच्छिन्नस्य समवायेन असत्त्वत् घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन घटत्वावच्छिन्नवतोऽपि घटाद्यभावस्य न तादृशसम्बन्धेन प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नवक्तुम् । अतः प्रमेयं मास्तीत्यादौ घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेनैव प्रमेयत्वावच्छिन्नत्वस्यैव अभावाश्चे भ्रमत्वमित्यपि प्रल्युक्तं घटत्वादेरन्वयितावच्छेदक्तया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वसम्बन्धेन प्रमेयत्वविशिष्टस्य अन्वये निराकाडक्ततया तथा ग्राव्यस्य असम्भवात् इति ध्येयम् । नीलोघटो नास्तीत्यादौ नीलघटत्वस्य अन्वयितावच्छेदकत्वे तादृश-

धर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव संसर्गे न तु नौलत्वादिप्रत्येक-
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिलं नौलघटस्य पौतघटस्य च अधिकरणे
तादृशप्रयोगानुपपत्तेः समवायेन नौलत्वोपलच्छितस्य घटत्व-
मात्रात् अन्वयितावच्छेदकत्वस्यले तु नौपलच्छितघटत्वावच्छिन्न-
प्रतियोगित्वमेव तथा संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ लृतीयाविभक्ते-
र्नावच्छिन्नत्वमर्थः संसर्गेभूतप्रतियोगितायां तदन्वयासभवात्
किन्तु अवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं प्रतियोगितामात्रं वा अव-
च्छिन्नत्वसंसर्गेण संयोगादेस्तत्वान्वयादेव विशिष्टत्वाभात् न च एवं
मयोर्गेन घटाभावस्यैव समवायेन घटाविशिष्टद्रव्यत्वाभावतया
समवायेन कपाले घटो नास्तीति व्यवहारापत्तेः लृतीयान्त-
समभिव्याहारस्यले तदुपस्थाप्य प्रतियोगित्वस्यैव संसर्गतया भानस्य
व्युत्पन्नत्वात् समवायावच्छिन्नघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य
च कपाले विरहात् । असु वा घटत्वावच्छिन्नत्वस्यैव संयोगादिस-
म्बव्यालच्छिन्नत्वस्यापि प्रतियोगित्वांगे संसर्गमर्यादयैव भानं लृतौ-
द्यान्तममभिव्याहृतस्य नियामकत्वाच्च नातिप्रसङ्गः । घटानधिकरणं
भूतलम् इत्यादौ तु लक्षणया अधिकरणपदमेव घटानधिकरणा-
र्थकं घटपदं तु तात्पर्यग्राहकम् अन्यथा अधिकरणपदेन अधि-
करणसामान्यभिन्नत्वोक्तो च भूतले तस्य बाधा स्वात् न च घटा-
न्वितस्यैव अधिकरणस्य भेदस्तत्र नजा बोधनीयः समासान्त-
गतनज उभरपदार्थमात्रान्वित्वव्युत्पत्तेः अन्यथा नौलोघटो
घट इत्यादौ नौलघटान्यस्य घटत्वं नौलाप्रमेयः पट इत्यादौ च
नौलप्रमेयान्यस्य पटत्वं प्रतीयते वसुतः सम्भविक पदस्यले
व्युत्पत्तिवैचित्रग्रात् प्रतियोगितानवच्छेदकं घटानधिकरण-
मित्यादौ घटाद्यन्वितस्यैवाधिकरणाभेदो भासते इति परमार्थः ।
पौतः शङ्खो नास्तीत्यादिशाव्यवोधसु शङ्खत्वावच्छिन्नतया न
प्रतियोगित्वमवमाहते तत्प्राप्तस्य अन्वयितानवच्छेदकत्वात् शङ्ख-

वक्षया निश्चिते धर्मिण्यपि तादृशप्रयोगात् परन्तु पीतशङ्खत्वाव-
च्छब्दप्रतियोगिताल्वेन संसर्गमर्यादया प्रतियोगित्वमवगाहते ।
नजादिपदानां यज्ञर्मविशिष्टवैशिष्ठ्यावगाहित्वोपस्थाप्याभाव-
धर्मिकान्वयबोधजनकत्वं तद्भर्मावच्छब्दप्रतियोगित्वेन प्रति-
योगितासंसर्गधीजनकत्वव्युत्पत्तेरियान् तु विशेषः । यत्र घटो
नास्ति इत्यादिशाब्दबोधे सांसर्गिकप्रतियोगित्वावगाहित्वोपसिद्ध-
त्वेन घटत्वाद्यवच्छब्दप्रतियोगित्वेनैव प्रतियोगिता निरूपिता
योतः शङ्खो नास्तीत्यादौ तु पीतशङ्खत्वावच्छब्दापि प्रतियोगिता-
त्वेन अप्रसिद्धेनैव इत्यादिकं बहुतरम् जहनीयम् ।

इति श्रीजगदीश्वरकालडारविरचिता शिरोमणिकृतव्यासिपञ्चक-
व्याख्याया विवृतिः समाप्ता ।

अथ शिरोमणिकृतव्यासिपञ्चकव्याख्याया गादाधरी विवृतिः ।

र्सवमिदमनुभानप्रामाण्यव्यवस्थापकमुक्तिप्रदर्शनं व्यासि-
निश्चये सति इति अन्वयः स एव व्यासिनिश्चय एव न सम्भवति न
उत्पत्तुमर्हति उपायाभावात् निश्चायकाभावात् अनुभानप्रामाण्यो-
पादकतया व्यासियहोपायस्यैव इदानीमभिधातुमुचितत्वात्
वस्तुत इत्यनेन तप्रतीक्षां विधाय व्यासिस्वरूपनिरूपणमयुक्त-
मित्याशङ्कां परिजिहीषुस्तत्प्रायम्ये तस्य व्यासियहोपायप्रति-
पादनौपयिकत्वरूपवीजं दर्शयन् ननु इत्यादिग्रन्थमवतारयति
समारब्धेति । व्यासियहोपायकथनेन प्रामाण्यव्यवस्थापनस्य
अनिष्टत्वात् समारब्धेति परीक्षाविशेषणं, परीक्षा परमत-
निराकरणपूर्वकस्वमतव्यवस्थापनम् । कारणीभूतेति । प्रति-

पादनविशेषणं, यद्यपि व्यासिग्रहोपायप्रतिपादनस्य अनुमानप्रा-
माण्यव्यवस्थापकत्वकथनं न तस्य आवश्यकत्वप्रदर्शनाय व्यासि-
ग्रहोपायस्य वक्ष्यते इत्येतत् ग्रन्थावतारणातो व्यासिग्रहोपायस्था-
नुमानप्रामाण्योपपादकतालाभेनैव तस्माभात् तथापि प्रामाण्य-
व्यवस्थापननिर्वाङ्कतया भवतु व्यासिग्रहोपायस्य इदानीमा-
काङ्क्षित्वम् एवमपि तत्र व्यासिस्वरूपनिरूपणं विना सभ-
वतीति प्रथमत एतदेवोचितमित्येतत् सूचनाय तदभिहितं
निदानमिति । व्यासिघटकीभूताव्यभिचारांशभाने वाधाभावमुद्रया
व्यभिचारज्ञानाभावो हेतुः साध्यसमानाधिकरणघृत्तिहेतुताव-
च्छेदकांशग्रहे च विशेषणज्ञानमुद्रया सहचारग्रहो हेतुरिति
क्रमेण व्यासिग्रहोपायप्रतिपादनस्य व्यासिस्वरूपमप्रतिपादाशक्ष-
त्वादिति भावः । प्रथमतः पूर्वपक्षस्यैव अभिधानेन निरूपय-
तीत्यसङ्गतमत आरभते इत्युक्तम्, निरूपणस्य परमतनिराकरण-
पूर्वकसिद्धान्तकथनरूपतया पूर्वपक्षाभिधानतत्खण्डनयोरपि
नदारम् इति ध्येयम् । मूले “न तावदव्यभिचरितत्वमिति”
व्यासिरिति प्रश्नस्थमनुष्ठाते तथा च अव्यभिचारपदार्थो नामु-
मितिजनकज्ञानविषय इत्यर्थः । अनुमितिजनकत्वं नाव्यभि-
चारपदार्थवच्छब्दहेतुविषयताघटितधर्मावच्छब्दमिति पर्याच-
सितम् अत इतुमाह, “तद्वा न साध्याभाववद्वृत्तिल”मित्यादि,
हि यतः साध्याभाववद्वृत्तिलादिरूपं तदव्यभिचरितत्वं न
व्यासिरित्यनुष्ठेनान्वयः । तथा च साध्याभाववद्वृत्तिलादि-
रूपा ये ये अव्यभिचारपदार्थाः तत्तदवच्छब्दहेतुविषयता-
घटितधर्मावच्छब्दत्वाभावकूटवक्ष्वादिति निरुक्तपर्याचसितसामा-
न्याभावसाधकः फलितो हेतुः । न च अप्रयोजकत्वं विशेषा-
भावकूटस्य सामान्याभावव्याप्तताया अविवादात् तत्र साध्या-
भाववद्वृत्तिलादिरूपा ये पञ्चाव्यभिचारपदार्थाः तदवच्छब्द-

हेतुविषयताभटितधर्मावच्छ्रुत्वाभावस्य प्रत्येकमाधकहेतुलं वच्छ्रुति “केवलान्वयिन्यभावादिति” साध्येऽत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वान्योन्यभावप्रतियोगितानवच्छ्रुतेकत्वरूपकेवलान्वयित्वग्रहदशायाम् अत्यन्तान्योन्यभावयोः साध्यतदवच्छ्रुतप्रतियोगिकत्वभानासम्बन्धेन प्रतियोगितया साध्यतदाश्रयविशेषितात्यन्तान्योन्यभाववदहृत्तित्वावच्छ्रुतविषयतायास्ताहशविशेषीयानुमितिजनकज्ञानेऽभावादित्यर्थः । एवच्छ्रुते ताहशविषयताशून्यहृत्तित्वमेवानुमितिजनकतायां दर्शितसाध्यसाधको हेतुस्ति नासिह्यादिः ईहशदिशा अग्रिमहेतुवोऽपि परिस्तरणीयाः । दोधितो अव्याघ्रेति कपिसंयोगी एतहृत्तित्वादित्यादौ इत्यर्थः । अव्यासिमिति । तत्र हेतुधिकरणे एतहृत्तादौ अन्यदेशकालावच्छ्रेदेन कपिसंयोगाद्यभावसत्त्वादिति भावः । साध्यवद्विक्रेयः साध्याभाववान् इति कर्मधारये अभेदसम्बन्धेन साध्यवद्विक्रीयं यत् साध्याभावधिकरणं तदहृत्तित्वमर्थः स्यात् तथा सति तद्वटकीभूतस्त्वाभेदसम्बन्धेन साध्यवद्विक्रीयं यत् तदहृत्तित्वस्यैव लक्षणत्वसम्भवात् साध्याभाववलांशवैयर्थ्यमतः सप्तमीतत्पुरुषं व्याच्छ्रुतेसाध्यवद्विक्रिय इति । तथा च साध्यवद्विक्रवृत्तिर्थः साध्याभावस्तदहृत्तित्वमर्थः । तत्र साध्यवद्विक्रीयाहृत्तित्वादेवं लक्षणघटकताहृत्यादिविशेषणतया साध्यवद्विक्रमस्य अनिवेशादिति । न साध्याभावांशवैयर्थ्यमिति भावः । अभावे साध्यीयत्वानिवेशे झटादिवृत्तिगगनाद्यभाववति पर्वतादौ धूमादेवैत्तेरसम्भव इति तद्वाराय साध्यपदसार्थक्यम् । न चाधिकरणभेदेन अभावभेदमत एव एतप्लकरणात् पर्वतादेवं झटादिवृत्यभाववच्छ्रुमिति वाच्यम् ? अव्याघ्रवृत्तिप्रतियोगिकाभावस्य व्याघ्रवृत्तित्वाध्याघ्रवृत्तित्वरूपविरुद्धधर्माध्यासेन भेदस्यैव लक्षणकर्तृसम्भवत्वादाकाशाभावादेवेदकाभावेन तस्यैक्यात् अत एव उक्तधर्माणां भेदकत्वम्

एतानि च न भेदकानि इत्यनेन दीधितिष्ठत् तत्त्विरस्थति । अथवा साध्याभावपदभनुयोगितासम्बन्धेन साध्यीयपरम् अभावीयविलक्षणानुयोगितालाभायैव अभावपदं न तु अभावत्वमपि निविश्टते प्रयोजनाभावात् ताष्ट्रविलक्षणसम्बन्धेन यः साध्यीयः तद्दद्वृत्तित्वमित्येवार्थः । अत च साध्यस्य यत्पदार्थाविशेषशत्वे झटादिष्टत्तिप्रभेयत्वादिमति पर्वतादौ हेतोर्वृत्तेरसम्भवः स्यादिति तत्त्विवेशः । अत च साध्याभावः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको बोध्यः । अन्यथा वङ्गिमान् धूमात् इत्यादौ झटादिनिष्टमहानसीयवङ्गित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गभावस्थधूमवति सत्त्वेन पृथिवीत्वाभावद्रव्यत्वाभावान्यतरवान् जलत्वात् इत्यादौ साध्यवङ्गिन्नपृथिव्यादिनिष्टद्रव्यत्वात्मकसाध्यप्रतियोगिताभावस्थधूमवति सत्त्वेन चाव्यास्थापत्तेः साध्यतावच्छेदकासम्बन्धावच्छिन्नत्वेनापि प्रतियोगिता विशेषणीया अन्यथा समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गभावस्थ धूमादिमत्यपि वृत्तेरसम्भवस्थ कालिकसम्बन्धेन द्रव्यत्वाभावादौ साध्ये कालत्वादिहेतौ साध्यवङ्गिन्नपरमाणुगगनादिष्टत्तिदैशिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावात्मकद्रव्यत्वादेहेत्वधिकरणवृत्तित्वेनाव्यासेवा प्रसङ्गात् । अत च साध्याभाववक्तायां सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वानिवेशे वङ्गिमान् धूमात् इत्यादौ झटादिष्टत्तिवङ्गभावस्थ कालिकादिसम्बन्धेन पर्वतादौ वृत्तेरव्यासिः दैशिकविशेषणतावच्छिन्नत्वनिवेशे कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाकाशाभावाभावादौ दैशिकविशेषणतया साध्ये आत्मत्वादिहेतौ साध्यवङ्गिन्नकालादिष्टत्तेराकाशाभावाभाकसाध्याभावस्थ आत्मादिषु वृत्तेर्घटत्वाभावादिसाध्यकसङ्गेतौ साध्याभावस्थ घटत्वादेहेशिकविशेषणतासम्बन्धेन वृत्तितायां सानाभावेन च अव्यासिरतः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्य-

दक्षाज्ञानं प्रति यादृशसम्बन्धेन स्वप्रकारकनिश्चयः प्रतिबन्धकः
तेनाभाववस्तुं निवेश्यं संयोगीन वङ्गमादौ साध्ये तादृशसम्बन्धो
दैशिकविशेषणताकालिकसम्बन्धेन आकाशाभावाभावे दैशिक-
विशेषणतया साध्ये कालिकसम्बन्ध एव तष्ठा समवायेन घट-
त्वादेरभावे दैशिकविशेषणतया साध्ये समवायादिरेव इति न
दीषः । न चैवं वृक्षनिष्ठाया कपिसंयोगभावीयमूलादच्छिन्न-
विशेषणता तादृशसम्बन्धेन वृक्षादौ तादृशभाववत्ताज्ञाने अपि
संयोगवत्ताज्ञानोत्पत्तेः तादृशसम्बन्धो न लक्षणघटक इति
साध्यवस्त्रिन्वृक्षित्वमभावविशेषणं व्यर्थमिति वाच्यम् ? संयोग-
तदभावयोरविरुद्धत्वज्ञानाभावदशायां वृक्षः कपिसंयोगभाववान्
इति ज्ञानस्यापि वृक्षे संयोगवत्ताज्ञानविरोधितया वृक्षनिष्ठतद्भ-
भावीयविशेषणताया अपि साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छृद्ध-
वीभूतसंसर्गत्वाश्रयत्वात् । केचित्सु साध्याभकस्वभावनिरूपित-
अतियोगितावच्छृद्धेकसम्बन्धेन साध्यभाववस्तुं विवक्षितं स च
सम्बन्धो यत् सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वाभावः साध्यमिति
नोक्तानुपपत्तिः । अथ समवायेन प्रमेयत्वावच्छिन्नसाध्यकद्रव्य-
त्वादिप्रकारकप्रमाविशेषत्वादिहेतुकस्थले कालिकादिसम्बन्ध-
स्यापि तत् सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावरूपप्रमेय-
निरूपितप्रतियोगितावच्छृद्धेकत्वात् तेन सम्बन्धेन साध्याभाव-
वति काले हेतोवृत्तेरव्याप्तिः न च साध्यनिरूपितस्वनिष्ठप्रति-
योगितावच्छृद्धेकसम्बन्धनिवेशान्नायं दीषः । कालिकसम्बन्धा-
वच्छिन्नघटाभावादिरूपप्रमेयस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-
योगिताग्या घटादौ एव सत्त्वात् कालिकसम्बन्धस्य सम-
वायसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावाभकस्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छृद्धेक-
सम्बन्धत्वविरहादिति वाच्यम् ? तादृशप्रमेयाभावस्य कालिक-
सम्बन्धत्वच्छिन्नप्रतियोगिताको योऽभावस्तस्यापि प्रमेयत्वेन

साध्यतया तन्निरुपिततादृशप्रमेयाभावरूपस्त्रिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य कालिकसम्बन्धेऽन्ततया अव्यासेदुर्वारत्वात् न च यावत् साध्यनिरुपितप्रतियोगिता निवेशनीया तथा च दर्शिताभावात्मकयत् किञ्चित् प्रमेयनिरुपितस्त्रिष्ठप्रतियोगितावच्छेदककालिकसम्बन्धमादाय न दोष इति वाच्यम् ? असमवेतप्रमेयस्य समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावे नास्तीतिप्रतीत्यविषयतया तस्य तादृशप्रमेयाभावाभावत्वे मानाभावात् तादृशप्रमेयाभावनिष्ठयावत् प्रमेयनिरुपितप्रतियोगित्वाप्रसिद्धग्राहक्त्वात् यावत् साध्यनिरुपितप्रतियोगिताया निवेशनीयतया नोक्ता प्रसिद्धिस्ति वाच्यम् ? सर्वत्र समवायिनि एकया सत्तया एव तादृशाभावाभावत्वनिर्वाहे सर्वसमवायसंग्रहकगुणादीनां तादृशप्रमेयाभावाभावत्वे मानाभावेन दर्शिताप्रसिद्धेदुर्वारत्वादिति चेत् ? न, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन हृत्तिमत् यत् किञ्चित् साध्यनिरुपितस्त्रिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवेशनैवोपत्तेः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य दर्शितसाध्याभावाभावस्य साध्यत्वेऽपि तस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनाहृत्तित्वात् । न च एवमपि कालिकसम्बन्धेन प्रमेयसाध्यकालत्वादिहेतावव्याप्तिः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावस्य यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावः तस्य स्वाभावात्मकस्य प्रमेयत्वेन साध्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकीभूतकालिकसम्बन्धेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावाधिकरणे हेतोवृत्तेरिति वाच्यम् ? तादृशप्रतियोगितावच्छेदकीभूत यत् सम्बन्धेन साध्यवद्विन्नहृत्तित्वम् अभावस्य तस्मबन्धेन तदति अहृत्तित्वस्य विवक्षणीयत्वात् उक्तस्थले च साध्याभावस्य कालिकसम्बन्धेन साध्यवद्विचेऽहृत्तेः । अथैव तादृशप्रतियोगितायां स्त्रिष्ठल-

निवेशो विफलः तदनिवेशे घटभिन्नं घटत्वाभावादित्यादौ भेदा-
अकसाध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतादात्मसम्बन्धेन घट-
त्वाभकसाध्याभाववति घटत्वे हेतोवृत्तेरव्याप्तिप्रसक्तावपि ताटश-
व्याप्तेरीटशविच्छयैव वारणसम्भवात् घटत्वरूपसाध्याभावस्य
साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतादात्मसम्बन्धेन साध्य-
वद्विच्छेदत्वेऽवृत्तेः । न च एवं ताटशसाध्यस्य ताटशसम्बन्धेन
साध्यवद्विन्नवृत्तिरभाव एव अप्रसिद्धः इति कथमश्याप्तिपरीहार
इति वाच्यम् ? घटभेदस्य घटत्वाभावसमनियततया ऐक्यात्
घटत्वेऽपि समवायसम्बन्धावच्छिन्नायास्ताटशप्रतियोगितायाः
सत्वेन ताटशप्रतियोगितावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन साध्यवद्विन्न-
वृत्तिघटत्वरूपसाध्याभावस्य प्रसिद्धिसम्भवात् ताटशभावयोर्भेदे
स्वनिष्ठत्वस्य प्रतियोगिताविशेषणत्वेऽपि घटत्वरूपसाध्याभावनिष्ठ-
साध्यनिरूपितप्रतियोगिताप्रसिद्धगा तद्वेष्टाटवस्थ्यात् संयोगि-
भेदस्य व्याप्तवृत्तित्वाव्याप्तवृत्तित्वरूपवेधस्येण संयोगभावा-
भेदासम्भवेऽपि संयोगवच्छप्रमाविषयत्वाभावाभेदे बाधकाभावात्
स्वरूपमस्वन्धस्यापि साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धतया
तेन सम्बन्धेन साध्यवद्विन्नवृत्तेस्ताटशप्रमाविषयत्वरूपसाध्याभावस्य
प्रसिद्धगा संयोगभिन्नं गुणत्वादित्यादावव्याप्तयनवकाशात् इति
चेत् ? न, प्रतियोगितायां स्वनिष्ठत्वानिवेशे कालिकसम्बन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाकाशाभावाभावे साध्ये आत्मत्वादावव्याप्ते-
र्द्वारत्वात् ताटशसाध्यस्य यत् कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावः
दैशिकसम्बन्धावच्छिन्नतदभावस्य ताटशसाध्यरूपतया दैशिक-
विशेषणतासम्बन्धस्य साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्ध-
त्वात् तेन सम्बन्धेन आकाशाभावरूपसाध्याभावस्य साध्यवद्विच्छे-
द्वितुमति च वृत्तेः प्रतियोगितायां स्वनिष्ठत्वानिवेशे च दैशिक-
विशेषणतायाः आकाशाभावनिष्ठसाध्यनिरूपितप्रतियोगिताव-

शिरोमणिकृतव्यासिपञ्चकव्याख्याया गादाधरी विवृतिः । ३३

च्छेदकसम्बन्धत्वविरहेण अव्यासेरनवकाशात् न च साध्यनिरु-
पितस्त्रनिष्ठप्रतियोगितानिवेशे साध्याभावपदोपादानवैर्यम्
अभावान्तरनिष्ठप्रतियोगितायाः साध्यनिरुपितत्वविरहेणैव
तद्वावृत्तेरिति वाच्यम् ? स्वपदार्थस्य द्विधा निवेशेन साध्या-
भावनिष्ठसाध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववस्त्र-
निवेशध्रौद्येण तत्पदवैर्यर्थानवकाशात् ताट्शसम्बन्धेन साध्य-
वद्विन्नवृत्तिं यत्तद्वत्तमात्रनिवेशे साध्यवद्विन्नवृत्त्यभावान्तरवति
हेतोवृत्त्या अनुपपत्तेरित्याहुः । अत्र इदं बोध्यं साध्यवस्त्रयह-
विरोधिग्रहविषयसम्बन्धत्वेन साध्यनिरुपितप्रतियोगिताव-
च्छेदकसम्बन्धत्वेन वा नानुमित्यौपयिकव्यासिशरीरेऽभावसम्बन्ध-
निवेशसम्भवः साध्यमेदेन व्याप्तेभेदात् लाघवेन तत्तत्साध्यक-
स्थले दैशिककालिकसमवायादिसम्बन्धानामेव विशेषाभाव-
सम्बन्धतया निवेशौचित्यात् गुरुरुपेण विशेषणतादीनां सम्बन्ध-
ताया अत्यन्ताप्रामाणिकतया तद्रूपावच्छिन्नत्वस्य सम्बन्धविषया-
व्यासिष्ठकत्वायोगाच्च परन्तु याट्शसाध्यकस्थले याट्शः
सम्बन्धोऽभावसम्बन्धतया व्यासिष्ठकस्तत्परिचयायैव दर्शितो-
क्तयः तथा च याट्शसम्बन्धेन साध्यवति तद्विन्नवृत्तिसाध्याभावो-
न वर्त्तते ताट्शसम्बन्धेन तद्वस्त्रं निवेश्यमित्युक्तौ तत्परिचय-
सम्भवात् अलं वाग्जालेन । साध्याभाववत्पदेन साध्याभावत्व-
विशिष्टाधिकरणं विवक्षणौयं तेन गुणान्वत्वविशिष्टसत्त्वाभाव-
वान् गुणत्वादित्यादौ विशिष्टस्य अनतिरिक्ततया साध्याभावस्य
गुणादौ सत्त्वेऽपि न चतिः गुणे गुणान्वत्वविशिष्टसत्त्वाभावो
नास्तीति अप्रत्ययात् । तत्र ताट्शाभावत्वविशिष्टाधिकरण-
त्वानभ्युपगमात् । अथैतक्षणेण घटत्वघटाकाशसंयोगान्वतरा-
भाववान् आकाशत्वादित्यादावव्यासिः घटत्वस्य व्याप्तवृत्तितया
तद्विट्लान्व्यतराभाववद्विभ्रंसे घटे वर्तमानस्य घटाकाशसंयोगात्मक-

साध्याभावस्य हेतुधिकरणे गगनेऽपि हृत्ते; निरच्छिकृनसाध्योऽभाववत्तानिवेशे च साध्यवद्विन्नत्वांशवैयर्थ्यात् इति चेत् ? न, एतलक्षणकस्त्रूमते स्वप्रतियोगिसामानाधिकरणस्वप्रतियोगिवैयधिकरणविहृष्टधर्माध्यासोऽभावभेदक इत्येतादृशमुक्त्या द्रव्यहृत्तिसंयोगभावगुणहृत्तिसंयोगभावयोभेदसिद्धिरित्यव्याप्यहृत्तिसाध्यकस्थलेऽव्यासिः समाधीयते तथा च घटाकाशसंयोगस्य उक्तान्यतराभावप्रतियोगित्वेऽपि न तदभावता तथा च सति तादृशधर्मयोः समाविशापत्तेः तयोर्विरोधाभावे संयोगभावस्यापि अधिकरणभेदेन भेदासिद्धेरव्याप्यवृत्तिसाध्यके सर्ववैव अव्याप्तेरितदभिप्रायेण लक्षणान्तरस्य आदरणीयत्वादिति गगनेऽतिरित्त एव तदभावः स्वीकरणीयः स च न साध्यवद्विन्नवृत्तिरिति न दोषः। साध्यवद्विन्ने वर्त्तते इत्यनेन अनवच्छिन्नाया एव हृत्तेविषम्बन्धात न घटाकाशसंयोगात्मकाभावमादाय दोष इति तु न अद्वैयं तथा सति सुषुस्यादिकालावच्छेदेन अस्मदात्महृत्तौ स्वात्मयाश्यत्वसम्बन्धातच्छिकृप्रतियोगिताकज्ञानत्वाद्यभावे साध्ये सुखादावव्यासिस्त्रव साध्यवद्विन्ने ईश्वरे तादृशसम्बन्धेन निरच्छिन्नवृत्तिकज्ञानत्वादिरूपाभावस्य तेन सम्बन्धेन सुखाद्यधिकरणे अस्मदाद्यात्मनि अपि वृत्तेष्टपत्तिकालावच्छिन्नघटादिवृत्तितादृशसम्बन्धावच्छिकृप्रतियोगिताकस्त्राभावादिसाध्यकघटत्वादिहेतावव्यासिश्च, संयोगभावनिष्ठयोर्व्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यहृत्तित्वयोः प्रतियोगिसामानाधिकरणप्रतियोगिवैयधिकरणयोः वक्ष्यमाणरीत्या न विरोधः इति अव्याप्यवृत्तिसाध्यकस्थले अव्यास्या लक्षणान्तरमवतारयति, कर्मादाविति । इदन्त्ववधेयं द्रव्यवृत्तिसंयोगभावो न गुणादौ स्वीक्रियते अपि तु कृते तदृत्तिसंयोगवक्ष्यप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभाव एव संयोगाद्यभावत्वं कल्पयते अनन्तगुणाद्यधिकरणे संयोगभावकल्पनामपेत्य तथाविधैकां

शिरोमणिकृतव्यासिपञ्चकव्याख्याया गादाधरी विवृतिः । ३५

भावे संयोगाद्यभावत्वकल्पने लाभवात् न च संयोगवस्त्रप्रकारक-
प्रमाविषयत्वाद्यभावे द्रव्यत्वाभावद्रव्यमेदसंयोगिमेदादौ वा
संयोगाभावत्वं कल्पते इत्यत्र विनिगमकाभाव इति वाच्यम् ?
तादृशाभावानां समनियततया अमेदात् एवच्च द्रव्यहत्तिसंयोगा-
भावगुणहत्तिसंयोगाभावयोर्भेदः सप्रमाण एव अथैव द्रव्यत्वा-
भावादीनां अप्यानन्त्यापत्तिः कर्मादौ गुणहत्तिद्रव्यत्वाभावो न
कल्पते अपि तु तद्वृत्तिद्रव्यगुणान्यतरत्वाभाव एव तदभावत्व-
मित्यादितर्कं गवेषणया कर्मादिहत्तिद्रव्यत्वाभावस्य गुणादिवृत्ति-
तदभावतो भेदसिद्धिरिति चेत् ? इष्टमेवैतत् अधिकरणभेदेन
अभावभेदवादिनाम् । नचैवं संयोगाभावत्वकल्पनायां धर्मि-
णामयानन्त्यादुक्तविनिगमकाभावसम्भव इति वाच्यम् ? विनिगम-
नाविरहेऽपि द्रव्यत्वाभावे संयोगाद्यभावत्वकल्पनाया निष्पृत्यूह-
लात् इति हेतोरिति । नानाधिकरणस्य इत्यादि अव्यासेरिति
एतद्वृपवान् एतद्रसादित्यादौ एतद्रसाधिकरणे एतद्वृपाधिकरणस्य
हित्वादिना भेदसत्वेऽपि व्यासज्यहत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वेन साध्यव-
न्निष्ठप्रतियोगितायाः प्रतियोग्यहत्तित्वेन वा भेदस्य विशेषितत्वे
लक्षणगमनसम्भवेन असम्भवो दर्शितः । साकल्यमिति बोध्य-
मित्यस्य विशेषणमित्यादिः अत साध्याभाववति साकल्यविशे-
षणसत्वं एव साध्ये तद्विशेषणव्याहृत्तिः सङ्घच्छुते अन्यथा
साध्याभाववत्ताया हेतुमवाधारणेऽपि साध्याभाववद्यक्षिद्विदु-
व्यक्तिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वमादाय नानाव्यक्तिसाध्यकसंज्ञेतौ
लक्षणसमन्वयसम्भवादतः साध्ये तदभाववति च इत्यनुकृ-
साध्याभाववति साकल्यविशेषणं प्रथमतो दर्शितं न च साध्या-
भाववति साकल्यविशेषणासत्त्वेऽपि वक्षिमान् पर्वतान्यत्वादि-
त्यादावतिव्यासिवारणमेव साध्ये साकल्यविशेषणप्रयोजनमस्ति
उभयत्र साकल्यविशेषणादाने यक्षिद्वित् साध्याभाववति पर्वते

हेतुभावसत्त्वे नातिव्यासिः साध्ये साकल्यविशेषणसत्त्वे कङ्गादे-
नेव सकलसाध्याभाववत्तया हेतुमत्त्वे न अतिव्यास्युज्ञारादिति
नोक्ताभिप्रायवर्णनं सम्यगिति वाच्यम् । साध्याभाववति
साकल्यविशेषणसत्त्वे साध्ये साकल्यविशेषणस्य उक्तातिव्यासि-
वारणप्रयोजनकत्वसम्बवेऽपि वच्यमाणप्रयोजनस्यैव वास्तविक-
तया तस्य साध्याभाववति साकल्यविशेषणसत्त्वे एव सङ्गतेरादौ
तत्प्रदर्शनस्य उचितत्वात् । वसुतस्य साध्ये साकल्यविशेषणं
परित्यज्य साध्याभावे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कत्वरूपकल्पन्तरस्य अवलम्बनोयतया चरममेव तत्प्रदर्शन-
मुचितं साध्ये तदभाववति च बोध्यमित्युक्ता साध्यतावच्छेदका-
वच्छिन्नप्रतियोगिताको वा अभावो याज्ञा इत्युक्तौ साध्याभाव-
वति च साकल्यं निवेशते साध्याभावो वा एतादृशो निवेशते
इत्येतादृशो विकल्पः प्रतीयते स चाविवक्तिं इति सारम् ।
साध्याभावे साकल्यविशेषणे धूमवान् वङ्गेरित्यादौ साध्यताव-
च्छेदकीभूतसंसोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसकलसाध्या-
भावाधिकरणं गुणादिरेव स्थात् अयोगोलकादेक्षदासंयुक्तत्वाव-
च्छिन्नाभावानधिकरणत्वादित्यतिव्यासि-वङ्गिमत्त्वप्रकारक-प्रमा-
विषयो धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकीभूतसंसोगसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकतत्तद्विपक्षादृत्तिलावच्छिन्नाभावस्य तत्तद्विपक्ष-
मावहत्तितया सकलसाध्याभावाधिकरणाप्रसिद्धा अव्यासिश्वेति
तदुपेक्ष्य साध्ये साकल्यविशेषणं निवेशितम् । ननु साध्ये साकल्य-
विशेषणदानेऽपि वङ्गिमान् धूमादित्यादावव्यासितादवस्थ्यं पर्व-
तादावपि पर्वतीयवङ्गेरित्यादिना अभावस्य मत्त्वे न सकल-
साध्याभावसत्त्वात् व्यामन्यवृत्तिधर्मानवच्छिदप्रतियोगिताकल्पेन
अभावविशेषणे च वङ्गिधूमोभयवान् वङ्गेरित्यादावतिव्यासि ।
वङ्गिमत्तस्थाविधसाध्याभावानधिकरणत्वात् साध्यतावच्छेदै

कातिरितो यो व्यासज्यवृत्तिधर्मस्तदनवच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पनिवेशे च लाब्धवात् साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पमभावे विशेषणमुचितं किं साध्ये साकल्यविशेषणेन इत्यभिप्रेत्यतथैवाङ्ग साध्यतावच्छेदकेति । साध्याभाववति साकल्यविशेषणप्रयोजनमाह, विपक्षेति । वैकल्पिकयोः साध्यतदभावयोः साकल्यसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पविशेषणयोर्याहृत्तिमाह, न वेति । एकव्यक्तिसाध्यकं एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ हेत्वधिकरणे पूर्वज्ञग्रहत्तित्वविशिष्टसाध्याभावो न प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणपूर्वज्ञवृत्तित्वविशिष्ट एतद्रूपादेरेतद्रसाधिकरणे हृत्तेः एतद्रूपतद्रूपोभयत्वावच्छिन्नाभावोऽपि न तथा प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणप्रसिद्धेरिति तत्र लक्षणसङ्घरितिरित्यतो नानाव्यक्तिसाध्यक इत्युक्तम् अतएव अव्यासिरेवोक्ता नासम्भव इति अत्र नानाव्यक्तिसाध्यकल्पं व्यधिकरणहयवृत्तिसाध्यतावच्छेदकल्पम् अतएव एतद्वाक्तिवृत्तियावदर्थवान् एतद्रसादित्यादौ नानाव्यक्तिसाध्यकं अव्यासिविरहेऽपि न ज्ञतिः अव्याप्यहृत्तोति । कपिसंयोगिष्ठतस्वादित्यादावित्यर्थः अव्यासेर्वारणायित्यन्वयः अभिचारिणि चेति पृथिवी कपिसंयोगादित्यादावित्यर्थः । अभावहये साध्याभावे हेत्वभावे च तथा चाव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसङ्घेतोर्व्यासेर्वारणाय साध्याभावे व्यभिचारिणि च अव्याप्यहृत्तावतिव्यासेर्वारणाय हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्यमित्यर्थः । यद्यपि हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य आवश्यकतया कपिसंयोगो कपिविभागादित्याद्यव्याप्यवृत्तिहेतुकेऽव्यासिवारणप्रयोजनतं साध्याभावे तद्विशेषणस्य सम्भवतीति व्याप्यहृत्तोत्यकिञ्चित्करं तथापि हेत्वभावे ताढशविशेषणप्रतिसम्भानं विनैव व्याप्यवृत्तिहेतुकस्यले अव्यासिनिर्णयो भवतीत्येतदभिसम्भायैव तदुक्तं प्रति-

योगिवैयधिकरणात्म न प्रतियोग्यधिकरणावृत्तित्वम् अव्याप्य-
हृत्तिसाध्यके तथाविधहेतुके च ताटशसाध्याभावहेत्वभावाप्रसिद्धा
अव्याप्तेरपि तु प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वं तथा च प्रतियोग्य-
नधिकरणवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभावाधिकरणेषु यावत् सु प्रति-
योग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टः सन् वर्त्तते योऽभावस्तु ग्रन्थ-
योगित्वमर्थः । तेन कपिसंयोगी एतद्वृच्छल्वादित्यादौ कपि-
संयोगाद्यनधिकरणगुणादिवृत्तिलोपलक्षितकपिसंयोगाद्यभावस्य
हेत्वधिकरणे सत्त्वेऽपि न अव्याप्तिर्वा वा एतद्वृच्छल्ववान् कपि-
संयोगादित्यादौ तथाविधकपिसंयोगाद्यभावस्य सकलसाध्या-
भावाधिकरणे सत्त्वेऽपि अतिव्याप्तिः प्रतियोग्यनधिकरणोभूत-
साध्याभावाधिकरणावन्निष्ठस्वप्रतियोग्यनधिकरणताकाभावप्रति-
योगित्वमिति फलितार्थः । प्रथमे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन
चरमे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं बोध्य-
सेनायमात्रा आत्ममहाकालान्यतरत्वात् इत्यादौ व्यभिचार-
निरूपकाधिकरणस्य कालस्य कालिकसम्बन्धेन साध्याधिकरण-
त्वेऽपि नातिव्याप्तिर्वा वक्त्रमान् धूमादित्यादौ साध्याभावाधि-
करणावदन्तर्गतकालज्ञानादिषु कालिकविषयित्वादिसम्बन्धेन
हेत्वभावप्रतियोग्यधिकरणत्वेऽपि असम्भवः अव्याप्तिर्वा इत्यस्तु
प्रतियोगित्वे सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वेन न निवेशनीये सम्बन्ध-
त्वरावच्छिन्नप्रतियोगिताकयोः साध्याभावहेत्वभावयोरुक्तसम्बन्धेन
प्रतियोगिसमानाधिकरणतया असम्भवाव्याप्तोरनवकाशात् हेत्व-
भावोऽपि इत्यपि शब्देन साध्याभावेऽपि प्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्नवैयधिकरणं निवेश्यम् इति सूच्यते, तेन विशिष्टसत्त्वा-
वान् जातेरित्यादौ हेत्वधिकरणगुणादिषु साध्याभावप्रतियोगि-
सत्त्वादैः सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः अत्र साध्याभावोऽपि इत्युक्तौ
अथिमतत्पदेन हेत्वभावपरामर्शसम्भवः तत्र हेत्वभावपददाने

चाक्षराधिक्यमिति तत्रोक्तं तत् प्रतियोगित्वं साध्याभावविष्टा-
भावप्रतियोगित्वं हेतुतावच्छेदकरूपेण हेतुतावच्छेदकावच्छ-
मित्यर्थः । हेत्वभावनिष्ठप्रतियोगिवैयधिकरण्यशरीरे प्रतियोगि-
तावच्छेदकावच्छन्नत्वनिवेशप्रयोजनमाह, द्रव्यत्वादाविति ।
विशिष्टेति गुणकर्मान्वत्वविशिष्टेत्यर्थः । प्रतियोगितायां हेतु-
तावच्छेदकावच्छन्नत्वनिवेशप्रयोजनमाह न वेति । अत्रापि
द्रव्यत्वादौ साध्ये इत्यनुष्ठ्यते विशिष्टसत्तात्वादिना गुणकर्मा-
न्वत्वविशिष्टसत्तात्वादिना, लृतीयार्थश्वावच्छन्नप्रतियोगिताकत्वं
तस्य च अभावे अन्वयः प्रतियोगिपदार्थेकदेशप्रतियोगित्वा-
न्वितं अवच्छन्नत्वं वा तदर्थः, तादृशाभावेति सकलसाध्या-
भावविष्टाभावेत्यर्थः । न च हेत्वभावे प्रतियोगिताव-
च्छेदकावच्छन्नवैयधिकरण्यस्यले हेतुतावच्छेदकावच्छन्न-
वैयधिकरण्यसेव निवेश्यतां ततोऽपि तत्प्रयोजननिर्वाहात्,
तथा च द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ गुणादिनिष्ठविशिष्टसत्ता-
भावस्य हेतुतावच्छेदकावच्छन्नसमानाधिकरण्यतयैवातिव्यासि-
वारणासम्भवात् प्रतियोगितायां हेतुतावच्छेदकावच्छन्नत्वनिवि-
शनमफलमिति वाच्यम् ? हेत्वभावे हेतुतावच्छेदकावच्छन्न-
वैयधिकरण्यनिवेशे सकलसाध्याभावविष्टाया, हेतुताव-
च्छेदकावच्छन्नानधिकरण्यत्वविशिष्ट-निरूपिताधिकरण्यता
तन्निरूपकाभावप्रतियोगित्वमित्यर्थः स्यात् तदपेक्षया सकल-
साध्याभावविष्टा हेतुत्वावच्छेदकावच्छन्नयादृशप्रतियोगिता-
वच्छेदकावच्छन्नानधिकरण्यता तदत्वरूपस्यास्मदीयफलितार्थ-
स्यागुरुत्वात् न च ममापि सकलसाध्याभावविष्ट यद्मर्म-
वच्छन्नानधिकरण्यत्वं तद्मर्मत्वमित्येवार्थः स च अतिलघु-
रेवेति वाच्यम् ? एतादृशार्थकरणे मूलोक्तप्रतियोगिताया
व्याप्तिवं व्याहृन्येत इति मूलानुसारेण दीधितिक्तता सुवर्थ-

स्वानुसरणात् उक्तविशेषणविशेषभावेन निवेशे व्यर्थविशेषण-
 तानवकाशात् । केचित्तु हेतुतावच्छेदकावच्छब्रवैयधिकरण्य-
 निवेशे सकलसाधाभाववन्निष्ठविशिष्टसत्त्वावच्छब्रव्यधि-
 करणाभावप्रतियोगित्वरूपव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानस्य गुणाऽपि
 सत्त्वात् वाधानवतारदग्धायां तत्र द्रव्यत्वानुमित्युपपत्तिः अस्म-
 न्मते तु तत्प्रतियोगित्वस्तेत्यतो न वाधस्य तादृशप्रति-
 योगितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकस्यव्याप्तिया तद्विशिष्टवैशिष्ट्य-
 ज्ञानस्य गुणे च सत्त्वादित्याहः । एतम्भूतं दूषयित्वा प्ररलच्छण-
 मवतारयति यत्रैकव्यक्तिकमिति । यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं तत्रा-
 व्याप्तिरित्यन्वयः एतद्वूपवान् एतद्रसादित्यादौ अनेकाशेषत्वरूप-
 साकल्यस्य साध्ये इस्त्वादिति भावः । साध्ये साकल्यविशेषण-
 परित्यन्वय कल्पान्तरानुसरणायैतद्वृषावकाश इत्यत आह विपक्षो
 वेति । विपक्षः साध्याभाववान् अत्राप्येकव्यक्तिक इत्यस्य विप-
 रिणतस्यानुषङ्गः तथा च एतद्वट्टवं तद्वट्टवादित्यादौ साध्याभाव-
 वति एतद्वट्टादौ साकल्याप्रसिद्धाऽव्याप्तिरित्यर्थः । सकलपदस्य
 अशेषमात्रपरत्वे दोषान्तरमाह, निर्धूमत्वं इति । तत्वेन निर्धू-
 मत्वव्याप्त्यत्वेन, तथाच धूमत्वावच्छब्राभावव्याप्तिवान् वक्षित्वाव-
 च्छब्राभावादित्यादाविल्यर्थः । निर्धूमत्वावच्छब्रे साध्ये
 एकव्यक्तिकतया पूर्वदोषाकान्तत्वेन तद्वग्यसाध्यकानुसरणं
 निर्धूमत्वव्याप्त्यहङ्करत्वादेस्तादूय्येण साध्यतायां सज्जेतुत्वानुपपत्ते-
 रतस्तत्वेनेत्युक्तं हेत्वमावस्येति । अथ वक्षग्रामकहेत्वभावस्य
 प्रत्येकं सकलसाध्याभावविभित्वासम्भवेऽपि सकलतच्छ्रवक्ष-
 भावादिभेदमादायैव लक्षणं सङ्गमनीयं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
 प्रतियोगित्वैयधिकरण्यनिवेशात् । यत्तु वक्षिमङ्गेदहेतुकाभि-
 प्रायकोऽयं ग्रन्थः तत्र हेतुभेदमादायापि लक्षणगमनाभ्यवात्
 भेदभेदस्यानवस्याभयेनाधिकरणस्तरूपतया तस्य च प्रत्येक-

विश्वान्ततया यावद्विपञ्चहृत्तित्वासम्भवादिति तत् न, आकाशभावाधिकरणकभेदभेदस्याकाशाद्यभावस्त्रूपतया तस्य च यावद्विपञ्चहृत्तित्वेन तमादायैव लक्षणगमनसम्भवात् न च एतादृशरीत्या आकाशाभावमादाय भेदहेतुकव्यभिचारिणि अतिप्रसन्नत्याहृत्तित्वाकाशाभावत्वेन सकलसाध्याभावाधिकरणहृत्तित्वं विवक्षणीयं तथा च सति अधिकरणस्त्रूपाभावस्य च स्फुर्तित्वेव तदभावत्वेन हृत्तिरिति नातिव्याख्यवकाशः एवच्चाकाशाभावमादाय नोक्ताव्यातिपरिहार इति वाच्यं ? उक्तस्यले आकाशाभावस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरणविरहादेवातिव्यातिवारणसम्भवेन तादृशविवक्षाया निष्पुयोजनकत्वात् वज्ञमद्देदहेतुकस्थले च साध्याभावाधिकरणस्य हेतुरूपप्रतियोग्यनधिकरणत्वेनाकाशाभावरूपहेतुभेदस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वे नाव्यातिवारणसम्भवादिति दिक् । अत्र केचित् यत्र वज्ञभावान्यत्वविशिष्ट निर्धूमत्वव्याप्यं साध्यं वज्ञभावान्यत्वविशिष्टवज्ञभावो हेतुस्तत्र वज्ञभावस्यापि सकलसाध्याभावान्तर्गततया तत्र वज्ञभावभेदासत्वेन तमादाय लक्षणगमनसम्भवात् न च तादृशविशिष्टहेतुकस्थले हेतुभेदस्य सकलसाध्याभावविशिष्टत्वासम्भवेऽप्यखण्डस्य विशिष्टात्यन्ताभावस्य तथात्मादायैव लक्षणगमनं सम्भवतीति वाच्यं ? प्राचीनमते विशिष्टाभावस्य विशेषणाभावविशेषाभावाभ्याम् अनतिरिक्ततया तादृशविशिष्टाभावस्य वज्ञभावत्ववज्ञभयरूपत्वेन सकलसाध्याभावविशिष्टत्वासम्भवात् अथैवमपि विषयितादिसम्भावच्छृङ्खप्रतियोगिताकस्य वज्ञभावात्यन्ताभावस्य अखण्डतया सकालद्धूमविशिष्टतया तमादाय एव लक्षणगमनं सम्भवतीति देत् ? न, वृत्त्यनियामकतया विषयितादिसम्भावानामत्वन्तप्रावप्रतियोगितानवच्छेदत्वात् संयोगादिरूपव्यधिकरणसम्भवावच्छृङ्खप्रतियोगिताक-

वङ्गभावस्याखण्डस्य सकलधूमवन्निष्ठेऽपि तदभावप्रतियोगिता न हेतुतावच्छेदकीभूतवङ्गभावत्वावच्छिक्षा, तत्र लाघवेनाभावत्वस्यैव तदवच्छेदकत्वात् इति न तमादायापि लक्षणसङ्हतिः न च गुरुधर्मावच्छिक्षहेतुकस्यले लक्षणसङ्गमनाय पारिभाषिकमेवावच्छेदकत्वं हेतुतावच्छेदके निवेश्यं तथा च वङ्गभावत्वादेवपि ताटशावच्छेदकत्वमन्तमेवेति वाच्यं ? एतलक्षणस्य परित्याज्यतया निखिलदोषोऽप्तारणावश्यकत्वेन पारिभाषिकावच्छेदकत्वं न निविष्टमित्याशयेनैव तदोषादानादिति, तदसत्, तथा सत्यपि सकलसाध्याभाववन्निष्ठं कालिकसम्बन्धावच्छिक्षप्रतियोगिताकवङ्गभावभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवात् न च जन्यमात्रस्य कालोपाधितानये साध्याभाववति पर्वतादौ कालिकसम्बन्धेन वङ्गभावादिसत्त्वात् तत्र ताटशसम्बन्धेन तस्य भावो न वर्तते एवेति वाच्यं ? कालिकसम्बन्धेन तत्र वङ्गभावसत्त्वेऽपि प्रतियोग्यनधिकरणीभूतवङ्गिमदवयवावच्छेदेन तत्र सत्सम्बन्धावच्छिक्षद्ग्रतियोगिताकतदभावस्यापि सत्त्वात् एवं विशिष्टाभावस्य विशेष्याभावविशेषणाभावाभ्याम् अनतिरिक्तत्वे द्रश्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादावेव अव्यासिसम्भवात्तदुपेचाभावसाध्यकाभावहेतुकस्थलानुधावने वीजाभावात् तस्मात् प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव प्रतियोगिवैयधिकरण्यं न निविष्टं प्रतियोगिता च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिक्षैव निविष्टेत्यभिप्रायेणैव सदोषदानं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यादाने तु अग्रिमलक्षणापेचया गौरवमेव तलक्षणावतारे वीजं बोध्यं, एतन सकलशब्दस्य व्यापकतार्थकतया साध्याभावव्यापकोभूताभावप्रतियोगित्वमेव निष्कृष्टैतलक्षणार्थः धूमवान् वङ्गेरित्यादौ प्रमेयत्वादिना वङ्गभावस्य साध्याभावव्यापकत्वे-

इपि न चतिः यद्गुपत्वच्छ्राभावत्वं साध्याभावव्यापकताव-
च्छेदकं तद्गुपत्वस्यैव लक्षणत्वात् एवस्त्र हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधि-
करण्यानिवेशेन अव्याप्यवृत्तिहेतुकव्यभिचारिणि हेत्वभावस्य
साध्याभाववच्छिष्ठहेतुरूपाभावप्रतियोगितया व्यापकत्वाभावे नाति-
प्रसङ्गविरहात् व्यापकताशरीरे च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
साध्याभाववच्छिष्ठत्वमभावे निवेश्य तेन वङ्गगायभावादिमति
कालिकादिसम्बन्धेन धूमादिरूपाभावस्य वृत्तावपि धूमाभावादेन
साध्याभावव्यापकताचतिः सत्तावान् जातेरित्यादौ साध्याभाव-
वति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धगा अव्यासिष्ठ लक्षण-
पञ्चक एव दोषः अस्तु वा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमत्ता-
च्छानं प्रति यादृशसम्बन्धेन हेत्वभाववत्ताग्रहः प्रतिबन्धकस्तादृश-
सम्बन्धेन स्वावच्छिष्ठाधिकरणभिस्थसाध्याभावाधिकरणं यद्यत्
स्त्रं तद्विनत्वमेव साध्याभावव्यापकतावच्छेदकत्वम् इत्यक्ष
सत्तावान् जातेरित्यादौ एतादृशं स्त्रं जातित्वाभावत्वादिकमेव
तद्विनत्वं जात्यभावत्वमितिलक्षणसमन्वयः इत्यत्र एतद्विनत्ववान्
कपिसंयोगादित्यादौ कपिसंयोगभावत्वावच्छिष्ठानधिकरण-
प्रसिद्धगा कपिसंयोगभावत्वं नैतादृशं स्वमिति कपिसंयोग-
भावत्वस्य साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वादित्यासिवारणाय हेत्व-
भावे प्रतियोगिवैयधिकरणविशेषणं देयमेव न देयमेव वा
अधिकरणस्वाभावस्य एवाधिकरणभिनत्वस्यले निवेशनीयत्वात्
कपिसंयोगभावादिवत्तदधिकरणताया अपि अव्याप्यवृत्ति-
तया तदभावस्य साध्याभाववति सत्त्वे नातिव्याप्त्यनवकाशात्
अधिकरणत्वाभावादिभावप्रतियोगितया अतिरिक्त एवेति विशे-
षणताविशेषेणैव तदस्त्रं साध्यभाववति निवेशनीयमिति एवस्त्र
निर्धूमत्वव्याप्यवान् निर्वङ्गित्वादित्यादौ हेत्वभावस्य वङ्गगादेः
प्रव्येकं यावहिपक्षादृत्तित्वेऽपि हेत्वभावत्वेन तेषां साध्याभाव-

व्यापकत्वात् न अव्यासिः इति पूर्वपचोऽप्यक्रिच्छित्करः यत्र
यावतां साध्याभाववतां सम्भवस्तत्र प्रातिस्थिकरूपेण तत्तदधि-
करण्टत्तित्वमेव हेत्वभावविशेषणतया लक्षणाघटकं न तु साध्या-
गावव्यापृकत्वमित्यभिप्रायेणैव एतद्दोषदानात् प्रकारान्तरानु-
सरणेन परिष्कारे सकललक्षणानमेव परिष्कारसम्भवादिति
क्षतं पञ्चवितेन परे तु निर्धूमत्वश्चाप्यतात्वेन साध्ये इत्यस्य
सामानाधिकरण्यसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताक-धूमाभावव्याप्ये
साध्ये तत् सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गभावादौ अव्यासि-
रित्यर्थः । तत्र च हेतोरपि सकलसाध्याभाववदन्तर्गतया
तत्र हेतुमेटासत्त्वेन न वङ्गभावमेदमादाय लक्षणासङ्गनि-
रित्यश्चासिर्द्वर्त्तैव, तथाहि सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन पर्वत-
त्वादौ वर्त्तमानस्य वङ्गे स्ताष्टाश्चमस्बन्धावच्छिन्नातियोगिताका-
भावस्य पर्वतादौ सत्त्वेन तत्र सामानाधिकरण्यसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकधूमाभावासत्त्वात् साध्याभावाधिकरणत्वमविवाद-
मेव इति ध्येयमित्याहुः ।

साध्यवद्वक्तिविशेषमादाय व्यासिं परिहरति अत्रेति ।
साध्यवत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमिति साध्यतावच्छेदक-
विगिष्ठमाध्यवच्चपर्याप्तावच्छेदकताकत्वमित्यर्थः । तेन वङ्गि-
मान् धूमादित्यादौ तत्तवङ्गिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकमेदमा-
दाय न दोषस्ताष्टाश्चप्रतियोगितावच्छेदकतायाः तत्तविशिष्ठ-
वङ्गिमत्त्व एव पर्याप्तत्वात् व्युत्पत्तिवलभ्यम् अन्यादिपदसम-
भित्याहारलभ्यं नज्पदसमभित्याहारज्ञानस्येव ताष्टाश्चपदसमभि-
त्याहारज्ञानस्यापि अन्वयितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावशान्वत्वावच्छिन्नं प्रति एव जनकत्वादिति भावः । व्युत्-
पत्तिवलभ्यमित्यनेन यथाश्रुतलक्षणायाक्यार्थं एवायमिति
सूचितम् । ताष्टाश्चसमभित्याहारश्चले तत्प्रतियोगिकाभाव-

मात्रबोधे अनिप्रसङ्गं सूचयति न हि भवतीति । प्रामाणिक-
व्यवहार इति शेषः । तथा चान्वयिप्रतियोगिकाभावमात्र-
बोधे नौलघटेऽपि पौत्रघटादिभेदसच्चेन ताट्टशव्यवहारोऽपि
स्मादिति भावः द्रव्यं न घट इत्याद्यप्रयोगात् अन्वयि-
तावच्छेदकावच्छेदेनान्योन्याभावादिरन्यादिपदेन प्रत्यायते
अनुयोगितावच्छेदकस्त्र प्रतियोग्यवृत्तिरेव धर्मं इति प्रकाश-
कृदङ्गोक्तव्युत्पत्त्यन्तवाधबोधात् घटोघटादन्य इति प्रयोग-
वारणसम्भवाद्वाल इति घटादन्य इत्यादौ प्राचीनमते पञ्चम्याः
प्रतियोगित्वमर्थः तत्र च प्रकृत्यर्थस्य घटत्वादिविशिष्टस्य
घटत्वाद्यवच्छेदत्वविशिष्टाधेयतासम्बन्धेनान्वयः अथवा कंवल-
माध्यत्वमेव सम्बन्धः धर्मिपारतन्वेगण घटत्वादेरप्यवच्छेदत्व-
त्वसम्बन्धेनान्वयोपगमात् एकविशेषणत्वेनोपस्थितस्यायन्यत्र
पारतन्वेगण अन्वयस्य व्युत्पत्तिसिद्धत्वात् प्रतियोगित्वस्य
व्युत्पत्तिवैचित्रेगणान्यपदार्थैकदेशभेदे निरूपकतासम्बन्धेनान्वयः
घटादन्य इत्यादौ निरूपकतासम्बन्धेन घटत्वावच्छेदप्रतियोगि-
ताविशिष्टो लक्षण्या घटादिपदार्थस्तत्पुरुषस्यले पूर्वपदस्य
तत्तदिभक्त्यन्तार्थविशिष्टलाक्षणिकत्वात् ताट्टशघटादिपदार्थ-
स्याभेदसम्बन्धेन भेदेऽन्वयः नवोनमते च घटादन्य इत्यादौ
अनुयोगित्वं पञ्चम्यर्थः तत्र च प्रणत्यर्थस्य घटत्वादि-
विशिष्टस्य स्त्रृत्सिध्यघटत्वाद्यवच्छेदनिरूपकताकलमस्म्बन्धेना-
न्वयः अनुयोगितायाखाययतासम्बन्धेन भेदेऽन्वयः समास-
स्यले च घटत्वावच्छेदनिरूपितानुयोगिताविशिष्टे पूर्वपदस्य
लक्षणा तस्य चाभेदसम्बन्धेन भेदेऽन्वयः अर्थैवं साध्यव-
दन्याशृत्तित्वमित्येताट्टशलक्षणवाक्यादभेदसम्बन्धेन ताट्टशप्रति-
योगितार्थविशिष्टविशेषितस्ताट्टशानुयोगिताविशिष्टविशेषितो वा
यो भेदस्तद्वृत्तित्वमेव प्रतीयते तथा च अनुमित्यौपयिक-

व्यासिस्खरूपजिज्ञासायां ताटशलक्षणाभिधाने अर्थान्तर-
 प्रसङ्गः ताटशप्रतियोगितासम्बन्धेन ताटशानुयोगितासम्बन्धेन
 वा साध्यवद्दिशेषितभेदवदवृत्तिलक्षानस्यैव लाघवेन अनुमिति-
 हेतुत्वात् इति चेत् ? न, याटशव्यासिज्ञानमनुमितिहेतुः तस्या-
 मेव अस्य तात्पर्यात् शब्दबोधविषयत्वेऽपि तन्मूलकोदीच्य-
 व्यासिविषयकमानसोपनीतभानस्यैव ताटशतात्पर्यनिर्वाच्छात्
 नौलोघटः कम्बुग्रीवादिमदन्य इत्यादिवाक्यस्य अप्रमाणत्वात्
 पटः कम्बुग्रीवादिमदन्य इत्यादि वाक्यस्य प्रमाणत्वादन्वयिता-
 वच्छेदकनिरूपितपारिभाषिकमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगितानां
 भासते इत्युपेयम् अतः साध्यवदन्य इत्यादौ मतुबन्तप्रतिपाद्य-
 तावच्छेदकस्य साध्यसम्बन्धस्य साध्यापक्षया गुरुतया अनव-
 च्छेदकत्वेऽपि नोक्तलक्षणवाक्यार्थाप्रसिद्धिः पारिभाषिकमव-
 च्छिन्नत्वत्वं तद्विशिष्टसम्बन्धनिष्ठाभावौया या या प्रतियोगिता
 तदवच्छेदकत्वाभावकूटवदवच्छिन्नत्वम् एताटशवच्छिन्नत्वस्य
 सम्बन्धतया प्रातिस्थिकरूपेण तत्तत्प्रतियोगिताव्यक्तीनां दुर्ज्ञेय-
 त्वेऽपि न चतिः सम्बन्धज्ञानस्य विशिष्टवुद्वावनपैक्षितत्वात् अनु-
 मितिं प्रति च साध्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावगाहिज्ञानमेव
 कारणं कत्प्रते लाघवात् न तु साध्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-
 ताकत्वावगाहि ज्ञानम् अनुमित्यौपयिकव्यासिशरीरे ताटशेव
 प्रतियोगिता निवेश्यते कम्बुग्रीवादिमत्त्वान् घटत्वादित्यादौ
 विशेषदर्शिनामनुमितिः प्रामाणिकत्वे निरुक्तपारिभाषिकाव-
 च्छिन्नत्वमेवानुमित्यौपयिकव्यासिघटकं ताटशगुरुधर्मावच्छिन्न-
 साध्यकानुमानस्य केवलान्वयिमाध्यकानुमानसमग्रालतावादिनसु
 स्खरूपसम्बन्धरूपावच्छिन्नत्वमेव ताटशव्यासिशरीरे निवेशग-
 र्त्ताति समाप्तः । मूले केवलान्वयिन्यभावादित्यादौ एताटश-
 लक्षणपञ्चकस्य केवलान्वयिनि अप्रसिद्धेरित्यर्थः । न च हेतु-

तावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्वृत्तिल्लभावश्यं निवेशनौयतया
सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ अव्यास्पिरस्तीति केवलान्वयिसाध्यक-
मात्रे अव्यासिकथनसङ्गतमिति वाच्यम् ? केवलान्वयिपदेन हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्धेन यत्किञ्चिदधिकरणवृत्त्यभावाप्रतियोगित्व-
रूपकेवलान्वयित्वात्रयसाध्यकमात्रस्य उत्तत्वात् अथवा हेतु-
तावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिलमनिवेश्यहेतुतावच्छेदकसम्बन्धा-
तिरिक्तो यो हेतुप्रतियोगिकः सम्बन्धः तदन्यसम्बन्धावच्छिन्न-
वृत्तिलमेव निवेश्यं वज्जिमान् धूमादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन
धूमादेः साध्याभाववद्वृत्तिलाप्रसिद्धावपि हेतुतावच्छेदक-
सम्बन्धातिरिक्तत्वात् हेतुप्रतियोगिकत्वाच्च लक्षणाघटकतया
तदन्यसम्बन्धेन तद्वृत्तित्वाभावः अस्येवेतिभावः । एव च
सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाव-
वद्वृत्तिलाप्रसिद्धावपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धातिरिक्तहेतुप्रति-
योगिकसम्बन्धान्यविशेषणाताविशेषादिना वृत्तिप्रसिद्धगा ना-
व्यास्पिरिति ध्येयम् ।

उति श्रीगदाधरतैर्लक्ष्मिरचिता शिरोमणिकृतव्यातिप्रसक्त्याख्याया
विहतिः समाप्ता ।

अथ मायुरीटीकाया उत्तरसंहिताः फ़क्तिकाः ।

नमु तादृशवृत्तिलभावान्याभाव इत्यस्य कोऽर्थः (१)

अत्रोच्यते स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त-
नुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रति-
योगिताकपर्याप्त-नुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तियत् प्रतियोगित्व-
सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्वं तज्जिन्ना सती या अभावत्वनिष्ठाव-

च्छेदकत्वभिन्नावच्छेदकता, तदनिरूपकं यदभावनिष्ठावच्छेदकत्वं तद्विन्नाव सती या अधिकरणत्वनिष्ठावच्छेदकत्वभिन्नावच्छेदकता तदनिरूपकं यदधिकरणनिष्ठावच्छेदकत्वं तद्विन्नाव सती या वृत्तितात्वनिष्ठावच्छेदकत्वभिन्नावच्छेदकता तदनिरूपकं यहृत्तित्वनिष्ठं प्रतियोगित्वं तत्रिरूपकोऽभाव इति तदर्थः । महानभौयवङ्गिमान् धूमादित्यव वङ्गमाववद्वृत्तित्वमादायातिव्यासिवारणाय प्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतायां ताण्डजसम्बन्धेन उक्तरूपवृत्तित्वं निवेशितम् । धूमवान् वङ्गेरित्यत्र छटवृत्तित्वविशिष्टधूमाभाववद्वृत्तित्वमादायातिव्यासिभिया प्रथमनिरूपकान्तम्, धूमाभाववद्वङ्गदावृत्तित्वमादायातिव्यासिभिया द्वितीयमनिरूपकान्तमवच्छेदकताविशेषणां धूमाभाववद्वृत्तित्वजलत्वोभयाभावमादायातिव्यासिवारणाय च द्वितीयमनिरूपकान्तं प्रतियोगिताविशेषणां बोध्यमिति ॥ १ ॥

साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नेत्यादि ।

ननु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यस्य साध्यतावच्छेदकेतरानवच्छिन्नार्थकतयैवोपपत्त्या किमत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशेनेति चेत्र कालिकिनः स्वरूपसम्बन्धेन साध्यतायां गगनत्वादिहेतौ कालिकसम्बन्धेन कालिकिनोऽभावमादायाव्यासिवारणाय तस्यापि आवश्यकत्वात् । स्वनिरूपितसंसर्गानवच्छिन्नावच्छेदकतात्वावच्छिन्न-प्रतियोगिताकपर्यायाख्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिप्रतियोगिताकोऽभाव इति तदर्थः । अन्यथा समवायसंयोगोभयसम्बन्धेन द्रव्यमाध्यकं द्रव्यत्वहेतौ संयोगेन द्रव्यभाववद्वृत्तित्वमादायातिव्यासेरिति । समवायिनः संयोगेन माध्यतायां समवायेन संयोगिनोऽभावमादायाव्यासिवारणाय

साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वविशेषणं केचित् सार्थकयन्ति तत् न मनोरमम् । तादृशाभावस्य साध्यतावच्छेदकतावटक-सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताक्त्वविरहात् । कालिकेन प्रमेयत्व-विशिष्टस्य समवायेन साध्यत्वे घटत्वादिहेतौ विषयितासम्बन्धेन प्रमेयत्वविशिष्टं यत् तदभावमादायाव्यासिवारणाय तस्यापि अत्र अवश्यनिवेशत्वादिति ॥ २ ॥

किमत्र प्रतियोगितापदमिति चेत् ।

अभावत्वप्रकारकप्रमाविशेषमभावत्वादित्यत्र अधिकरणस्याधेयता निरूपकतादायविवादेन साध्यनिष्ठाधेयतानिरूपको श्रीघटाद्यभावस्थादति पटाद्यभावे हेतौ द्वैत्तेरव्यासिवारज्ञाय तर्यागवस्थकत्वात् ॥ ३ ॥

अभावत्वरूपानुयोगिताया अपि निरुक्तप्रतियोगितागतया तत्रैवाव्यासिवारणायाभावपदमिति । इत्यच्च निरुक्तप्रतियोगिताकत्वाभावत्वरूपधर्मद्वयावच्छिन्नाधिकरणताया अभावेऽसत्त्वात् न तत्राव्यासिरिति ॥ ४ ॥

ननु साध्याभावाधिकरणनिरुद्धितस्याभावनिवेशेनैवोपपत्तौ

किं तादृशवृत्तित्वाभावनिवेशेनेति चेत्, न ।

तत्रिरूपितप्रतियोगिताया हेतौ सत्वेन च तथा सति हेत्वभावस्यापि साध्याभावाधिकरणतया वङ्गिमान् धूमादित्यादत्यज्ञात्यापत्तेः । यदि च अग्रे विवक्षणीयेन हेतुतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नाधेयता प्रतियोगिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणनिरुपितस्य अभावो निवेशः अभावीयप्रतियोगिता च न ईदृशसम्बन्धेन वर्तते इति न अव्यासिरिति उच्चते । तदापि संसर्गीयप्रतियोगित्वमेव तत्र संसर्गावच्छिन्नवृत्तिं न ततो भिन्नमिति मते हेतुतावच्छेदकसम्बन्धस्यापि

साध्याभावाधिकरणतया तदीयप्रतियोगित्वस्य च निरुक्तसम्बन्धेन हेतौ सत्त्वात् तत्रैव अव्यासेः । यदि च वृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्त्रूपसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणनिरुपितत्वावच्छिन्नं न तत्र वर्तते इति न अव्यासिरित्युच्यते तदा तु व्यभिचारिमात्र एवातियासिस्तादशवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्त्रूपसम्बन्धेन तादृशनिरुपितत्वावच्छिन्नस्य सर्वत्रैव अभावादिति ॥५॥

अथात्र लक्षणे वक्त्रमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः हेत्वधिकरणताया अपि साध्याभावाधिकरणत्वात्
हेतुनिष्ठवृत्तितायाश्च तत्
निरुपितत्वादिति ।

न च हेत्वधिकरणताभिन्नत्वेन साध्याभावाधिकरणं विशेषणीयमिति वाच्यम् ? तथा सति धूमाधिकरणताभिन्नं धूमादित्यत्र हेत्वधिकरणताभिन्नायाः साध्याभावाधिकरणताया अप्रसिद्धग्राम्यासेः । न च साध्याभावाधिकरणनिष्ठाधिकरणतानिरुपितवृत्तिलाभावो विवक्षित इति वाच्यम् ? तथा सति धूमाधिकरणभिन्नं धूमाधिकरणतात्वादित्यत्र अव्यासेरिति चेत् ? न, स्वनिरुपितत्वस्त्रनिष्ठाधिकरणतानिरुपितत्वम् एतदुभयसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणविशिष्टवृत्तिलाभावस्य विवक्षितत्वात् स्वं साध्याभावाधिकरणमिति । यदि च एवमपि घटाभावाधिकरणतात्वादित्यत्र अव्याप्तिः स्वपदेन घटाभावाधिकरणतात्वनिरुपिताधिकरणतायाः स्वनिष्ठाधिकरणापदेन च तत्रिष्ठघटाभावाधिकरणताया धत्तुं शक्यत्वादिनिष्ठाधिकरणतायाः स्वानधिकरणत्वेन विशेषणीयत्वे च वाच्यत्वभिन्नं घटत्वादित्यत्र अव्यासेरित्युच्यते तदा तादृशोभयसम्बन्धघटकं स्वनिष्ठाधिकरणत्वं स्वाभाववत्वे-

नैव विशेषणीयं स्वाभावस्य अव्याप्तत्वस्त्राश्वल्य एतदुभयसम्बन्धा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पे न विशेष्य इति वाच्यत्वादेव्यधिकरणेन
ताण्डसम्बन्धेन अभावस्य प्रसिद्धत्वात् न कोऽपि दोष इति ।
परमार्थतम्भु निरूपितत्वसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणविशिष्टं
यदृत्तिलं तदभावो निवेश्यः निरूपितत्वज्ञ विशिष्टप्रतीत्यहुरोधात्
कुवचिदेव हृत्तितायां कस्यचित् सम्बन्धो न सु सर्वेषां सर्वत्र
एवज्ञ धूमाधिकरणातायां धूम इत्यप्रत्ययात् न काय्यनुपपत्ति-
रित्यम्भदृगुरुचरणाः । केचित्तु अधिकरणताधिकरणस्त्रूपा
इति न दोष इति वदन्ति तत् न मनोरमं तथा सति तुल्ययुक्त्या
आधियत्वस्य अपि आधियस्त्रूपतया हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-
हृत्वधिकरणतानिरूपितहेतुतावच्छेदक-सम्बन्धावच्छिन्नाधियताप्र-
तियोगिकविशेषणाताविशेषसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणनिरू-
पितहृत्तिलाभावस्य निवेश्येऽपि द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यत्र
अव्याप्ते वारयितुमशक्यत्वादिति ॥६॥

ननु तथापि गुणत्ववान् ज्ञानत्वात् सत्त्वावान् जातेरित्यादि ।

ननु अत कालिकसम्बन्धेन तद्विताव्याप्तत्वसम्बन्धेन च
पर्वतादेज्ञानादेश साध्याभावाधिकरणतया वज्ञिमान् धूमादिति
प्रसिद्धस्थलं गुणत्ववान् ज्ञानत्वादिति पूर्वोक्तस्थलज्ञ कथं परित्यक्त-
मिति चेत् ? न, जन्यमावस्य कालोपाधिमङ्गीकर्त्तृमते तच तत्र
अव्याप्तिविरहात् । सत्त्वावान् जातेरित्यस्यापि प्रसिद्धस्थल-
त्वाच्च ॥७॥

स्वानिरूपकसाध्यकाभिन्नत्वमित्यस्य । साध्यानिष्ठभेदीय-
प्रतियोगिताया निरूपकत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदक-
त्वाभाववस्त्रमर्थः ॥८॥

साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन वर्तते यत् साध्यं तन्निरूपितप्रति-

योगितानिवेशे समवायेन प्रभेयसाध्यके सामान्यपदव्यावृत्त्य-
भावाद्विषयितादिसंबन्धेन तत् साध्यानुधावनमिति ॥८॥

कालिकसंबन्धावच्छिन्नात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेषत्वाभाववान्
आत्मत्वादित्यादिसाध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेन ताटश-
संबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाश्यीभूतस्य साध्याभावस्य अधि-
करणेऽवर्त्तमानत्वं व्यासिरित्युक्तौ विशेषत्वाभावसाध्यके व्याहृ-
त्यभावादात्मत्वप्रकारकेत्यादि । प्रमाणपदमप्यत एव अन्यथा
आत्मत्वप्रकारकज्ञानविशेषत्वस्यापि केवलान्वयितया स्वरूप-
संबन्धावच्छिन्नत्वप्रतियोगित्वानधिकरणतया धर्तुमशक्यत्वा-
दिति ॥१०॥११॥

अतैव पूर्वचणादिवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभावमादाय व्यासि-
मिया साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकल्पेन अभावो
विशेषित इति ॥१२॥

अत प्रतियोगितापदमप्यत एव अन्यथा कालिकसंबन्धाव-
च्छिन्नसाध्यावच्छिन्नस्यापि साध्यनिष्ठनिरुक्तविशेषणाक्रान्तवृत्ति-
तानिरूपकतयाऽव्यासितादवस्थ्यात् ॥१३॥

अनुयोगितायाः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावे कालिक-
सम्बन्धेन साध्ये महाकालत्वहेनावव्यासिवारणायाभावपदम-
न्यथा निरुक्तविशेषणाक्रान्त साध्यनिष्ठप्रतियोगिताया निरूपकं
यदभावत्वरूपानुयोगित्वं तत्रापि अनुयोगितात्वावच्छिन्नायाः
साध्यीयप्रतियोगितायाः सत्त्वेन तदवच्छेदककालिकसम्बन्धेन
महाकालस्यापि साध्याभावाधिकरणत्वात् ॥१४॥

साध्याभावनिष्ठं यत्कान्तिकादिसम्बन्धावच्छिन्ने साध्यानि-
रूपितवृत्तित्वं तदवच्छेदककालिकादिसम्बन्धेन साध्याभावति
पर्वतादौ हेतोः सत्त्वादङ्गिमान् धूमादित्यादावव्यासिवारणाय-
न्तिमं प्रतियोगितापदमिति ॥१५॥

नन्वत्र कालिकसम्बन्धावच्छन्नाधिकरणतायां निरवच्छन्नत्वविरहात्तथाप्यव्यासिः स्थास्यति कथमत्र व्यावृत्तिसङ्गतिरिति चेत् ? न, कालिकान्यसम्बन्धावच्छन्नीयत्वस्य किञ्चिद्वच्छन्नत्वस्य च द्वयोर्व्यतिरिक्त्यैव निरवच्छन्नपदेन विवक्षितत्वादिति ॥१६॥

नन्वत्र लक्षणे घटभिन्नं कपालत्वादित्वं गुणमित्रं द्रव्यत्वाव्यासिघटत्वगुणत्वादिनिष्ठात्यन्ताभावत्वं निरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन घटरूपगुणादिसाधकस्य कपाले द्रव्ये च सत्त्वादिति म च साध्योयप्रतियोगिताविशिष्टनिरूपकताकाधिकरणत्वं वक्तव्यं वैशिष्यज्ञ स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छन्नत्वस्वसामानाधिकरणे तदुभयसम्बन्धेनेति वाच्यं ? तथा सति अत्यन्ताभावनिरूपितत्वविशेषणवैयर्थ्यापत्तेः । अत वेचित्तज्ञाभावैव तदुपादानमिति वदन्ति । वस्तुतस्तु लक्षणोक्तसाध्याभावेऽपि साध्यनिष्ठात्यन्ताकल्पनिरूपितप्रतियोगित्वाश्यत्वविशेषणमस्तौति न कोऽपि दोषः पदमादधाति ॥१७॥

उभयत्वसुभयवैव पर्याप्तमित्यादि ।

मन्वेवमपि द्रव्यं घटत्वपटत्वोभयस्मादित्यादावतिव्यासिः साध्याभाववति गुणादौ तदुभयोरवृत्तेस्तथा घटे घटत्वस्य पटे च पटत्वस्य साध्यसमानाधिकरणत्वात् । न च हेतुतावच्छेदकावच्छन्नसाध्यसामानाधिकरणमेव वाच्यमित्युभयत्वावच्छन्नस्य कुत्राप्यवृत्त्या नातिव्याप्तिरिति वाच्यं ? तथा सति हेत्ववच्छेदकमेहेनानन्तकार्यकारणभावतादवस्थ्यादिति चेत् ? न, तादृशसामानाधिकरणविशिष्ट हेतुतैव व्यासिः वैशिष्यज्ञ स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छन्नत्वस्वसामानाधिकरणस्थानवच्छेदकानवच्छन्नत्वस्ववृत्तित्वं एतत् चतुष्टयसम्बन्धेन, स्ववृत्तित्वमपि स्वानवच्छेदकानवच्छन्नत्वसम्बन्धेन वोध्यमित्यदोषः ॥१८॥

अन्ये तु हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्हेतुतावच्छेदकावच्छिन्हेत्वाधिकरणतात्रयहृत्ति यत् निरवच्छिन्हेत्वाधिकरणत्वमिल्यादि ।

नव्यत ताट्टशहेत्वधिकरणनिरवच्छिन्हेत्वत्तिनवच्छेदकनिरक्षसाध्याभावत्वमिल्युक्तौ को दोषः । मैवं तथा सति द्रव्यल्लभाववान् जातिल्लादिल्लादी निरक्षसम्बन्धावच्छिन्हेत्वधिकरणहृत्तित्वाप्रसिद्धाऽव्याप्तिप्रसङ्गात् । न च तथापि ताट्टशहेत्वधिकरणताकत्वमेव व्यासिरस्त्विति वाच्यम् ? अधिकरणभेदेनैवाधिकरणताभेदास्थलादिनिष्ठाधिकरणताव्यक्तेरेव हेतुमत्यहृत्या धूमवान् वज्ञेरित्यादावतिव्याप्तेः । न च तथापि ताट्टशहेत्वधिकरणनिरवच्छिन्हेत्वत्तिनवच्छेदकनिरक्षसाध्याभावत्वावच्छिन्हेत्वाधिकरणतात्वकत्वमेव निवेश्यमितिवाच्यं तथा सति धूमाभावाधिकरणतात्वस्य वज्ञिमद्वृत्तिताया अतिप्रसक्तत्वेनानवच्छेदकतया धूमवान् वज्ञेरित्यत्वैवातिव्याप्तितादवस्थग्रादित्येतावान् प्रयासः ॥१८॥

घटत्वघटाकाशसंयोगान्यतराभाववान् गगनत्वादिति ।

घटाकाशसंयोगभावस्य केवलान्वयितया तत्साध्यकाव्याप्तेरिदानीमनौचिल्लादाह घटत्वेति आकाशसंयोगभावस्याकाशे विरहात् घटेत्यादि घटानुयोगिकसंयोगभावस्य तत्र घटकत्वे तस्याकाशेऽसत्वेनाव्याप्तिविरहात् घटप्रतियोगिकाकाशानुयोगिकसंयोगस्य घटकतालाभायाकाशीति ।

नन्वेवमपि घटत्वत्त्वघटाकाशसंयोगान्यतराभाववान् गगनत्वादित्यत्राव्याप्तिः सायवद्विन्ने घटे वर्त्तमानस्य तत् संयोगाक्षकसाध्याभावस्य गगनेऽपि सत्वादिति चेत् न । यतस्ताट्टशान्य-

तरभावत्वावच्छिन्नाभावो न ताटशान्त्यतरस्वरूपस्तथा सति तत्-
संयोगे स्वप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वतदभावयोरध्यासात् किञ्चु
ततो भिन्नं घटे गगने च हयमेवेति न तत्वाव्याप्तिरिति । न च
भावस्याप्यभावाभावत्वकल्पने ताटशाध्यासस्य प्रतिरोधकत्वे तत्-
संयोगभावाभावत्वमपि तस्य न स्यात्तत्रापि ताटशाध्याससम्भवा-
दिति वाच्यं ? तत्र ताटशाध्यासस्यैवासम्भवात्तथा हि अध्यासः प्रसङ्गं
आपत्तिरिति यावत् सा च तत्र स्वप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वतद-
भावोभयवान् स्यादित्याकारिका तदुभयस्य कुवाप्यहत्या ताटशो-
भयनिरूपितव्याप्यप्रसिद्धग्रा आपाद्यव्याप्यापादकालाभेनैव न सम्भ-
वितुमर्हतीति अतिरिक्ताभावहयाकल्पनप्रयुक्तलाभवेन तत् संयोग-
स्वरूपत्वमेव तस्य कल्पते । ताटशान्त्यतराभावत्वाच्छिन्नभावस्व-
तिरिक्त एवोक्तयुक्तेः । तत् संयोगभावादेष्वे कत्वे स्वप्रतियोगिस-
मानाधिकरणत्वं तदभावयोरापाद्ययोर्बार्याप्यस्य तत् संयोगभावादौ
सत्त्वाद्वत्वापत्तिरित्यधिकरणभेदेन भिद्यत एव स इति । यदा
कृमयोर्बट्टवं तत् संयोगानुयोगित्ययोरेव ताटशान्त्यतराभावा-
भावत्वं कल्पते । न चैवं विनिगमनाविरहेण घटत्वं तत् संयोगयो-
रपि तच्च चिष्ठेदिति वाच्यं ? तथा सति घटत्वविशिष्टं तत्
संयोगत्वावच्छिन्नीयस्य गगनत्वविशिष्टं तत् संयोगत्वावच्छिन्नी-
यस्य चाधिकरणताद्यस्याङ्गीकारावश्यकत्वादन्यथा घटवृत्ति-
तद्वज्जगनवृत्तितद्वान् घट इत्यादि प्रत्ययापत्तेः । मम तु व्यक्त्योरेव
अभिवृतया उपलक्षणत्वेन भानेऽपि चतिविरहादित्यम्भदगुरु-
चरणानां परैव परिशीलितः पन्थाः ॥ २० ॥

यत्र प्रतियोगिसमानाधिकरणत्यादि ।

ननु अत्र प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वमेवाभावभेदसाधकमसु
किं ताटशविरुद्धधर्मसाध्यासस्य तथात्वेन इति चेत् ? न, प्रति-
समानाधिकरणत्वं मात्रं नाश्यमेदसाधकं तस्य तथात्वेऽपि प्रति-

योगिमतिवर्त्तते या अभावव्यक्तिस्तत्र प्रतियोगिसमानाधिकरण-
त्वस्य भवतामप्यावश्यकत्वात् । तस्मात्तादृशविरुद्धधर्माध्यास एव
तथा स चाध्यासः कपिसंयोगाभावो यदेकः स्यात्तदा प्रतियोगि-
समानाधिकरणत्वप्रतियोगिव्यधिकरणत्वोभयं विरुद्धं न स्यादि-
त्याकारकस्तदुभयसेकल स्यादिल्याकारकः स तादृशोभयवान्
स्यादिल्याकारको वित्यन्यदेतदिति ॥ २१ ॥

हतोयलक्षणे प्रतियोग्यहृत्तित्वेन विशेषणीय इति ।

न चैवं सर्वतासभवः मेदमात्रस्य प्रतियोगितावच्छेदकरूप-
प्रतियोगिहृत्तित्वादिति अन्योऽन्याभावत्वनिरूपितप्रतियोगित्वा-
श्याहृत्तित्वनिवेशे तु लक्षणस्थान्योऽन्याभावपदवैयर्थ्यमभाव-
निवेशनैवोपपत्तेरिति चेत् ? न, तज्जाभार्यमेव तस्योपादाना-
दिति ॥ २२ ॥

न चाच प्रतियोग्यहृत्तित्वमपहाय साध्यवदहृत्तित्वमेवोच्यतां
तथा च पञ्चलक्षणमेदस्यापि वारयितुं शक्यत्वादिति वाच्यम् ?
अन्योऽन्याभावपदवैयर्थ्यपत्तेरिति ॥ २३ ॥

चतुर्थलक्षणे तद्दत् निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकं
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नयुद्धर्मावच्छिन्ना-
भावत्वमिति ।

अत तद्दत् निष्ठत्वभावस्य न सम्बन्धसामान्येन धूमाभावा-
भावस्यापि कालिकादिकस्वभ्येन साध्याभाववति हत्या वङ्गिमान्
धूमादिल्यादावव्यास्यापत्तेः । न वा हेतुताघटकसम्बन्धेन सत्ता-
वान् द्रव्यत्वादिल्यादौ तादृशसम्बन्धेन साध्याभाववति हत्तेर-
प्रचिडगा अव्यास्यापत्तेः । किन्तु स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्ब-
न्धेन स्वप्रतियोगिमस्त्ववुद्देविं पर्यविधयाप्रतिबन्धकतावच्छेदको यः
सम्बन्धस्तोनैव सम्बन्धेनीति तत्वम् ॥ २४ ॥

ननु तथापि धूमाभावाभावसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नधूमाभावाभावात्मकस्य धूमस्य धूमाभाववन्ति धूमावयवे समावैत् ॥ इत्यावज्ञिमान् धूप दिव्यत्राव्यासिरिति चेत् ? न, ताष्ट्रसाध्याभावाविकरणवृत्तितावच्छेदकानुयोगितानिरूपित प्रतियोगितानवच्छेदकं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न यज्ञधूमावच्छिन्नभावत्वं तद्वर्तवत्स्य विवक्षितत्वात् । संयोगसम्बन्धावच्छिन्नधूमाभावाभावत्वं तत्सम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिताया एवावच्छेदकं न तु सम्बन्धान्तरावच्छिन्नवृत्तिताया धूमस्य तत्संबन्धेमैव तदभावाभावत्वसिद्धेरिति आस्तां विस्तरः ॥ २५ ॥
